

Amara Forum

From 2013 onwards Shanthi and the team at Viluthu organised widows and women heads of households in the North and East and Puttalam districts into advocacy networks. The networks christened themselves as the Amara Forum of Women Heads of Households. To date there are more than 12,000 active members and the networks are growing throughout the country. As a widow herself, Shanthi's dream was to remove the stigma associated with widowhood in Sri Lankan society and enable widows and women heads of households to access their rights and services and participate in the country's political processes. For this purpose she facilitated the production of "The Memorandum of Concerns and Demands by Women Heads of Households", an advocacy document produced and used by the women themselves to express their fears, aspirations and demands. This enabled ownership of rights holders and made the women an active part of the change they wished to see. As women heads of households consisted of widows, women whose husbands had been forcefully abducted, disappeared or maimed during the three decade long war, the document reflected their diverse interests.

In 2015 Shanthi wished to have a National Widows Conference to propose for a "Widows' Charter" in Sri Lanka which will elevate the status of widows in the country and provide the framework within which all

policies and priorities are framed by the government. The "Widows Charter" proposed by the Amara Forum will provide a blueprint document for the Parliament to adopt. It consists of the concerns and demands expressed in the original "Memorandum" and propose the adoption of articles which address those issues. The adoption of such a document will have an immense effect in providing ownership and accountability of the national process underway to address the problems faced by widows and women heads of households throughout the country.

Unfortunately, due to ill health from her cancer, Shanthi passed away in August 2015. We are proud to host the national conference titled "Empowering Women Headed Households: A Building Block in the Reconciliation Process" in her memory on 10 December 2015 and release the National "Widows' Charter" proposed by the Amara Forum. We celebrate Shanthi Sachithanandam's work and the efforts of many such women activists who worked along with her and pay homage to their commitment and dedication in realising this dream.

WIDOWS' CHARTER SRI LANKA

Proposed by

AMARA FORUM

(For Women Heads of Households)

Facilitated by

VILUTHU

(Centre for Human Resource Development)

Recognising that Sri Lanka has endorsed international standards and has accepted by ratification, international obligations under the Convention on the Elimination of all Forms of Discrimination against Women,

Recalling Security Council Resolution 1325 that reaffirms the important role of women in the prevention and resolution of conflicts, peace negotiations, peace-building, peacekeeping, humanitarian response and in post-conflict reconstruction and stresses the importance of their equal participation and full involvement in all efforts for the maintenance and promotion of peace and security,

Noting that the fundamental rights chapter of the Constitution of Sri Lanka recognizes

gender equality, prohibits discrimination on the basis of sex and provides for affirmative action to remedy gender and inequality,

Recognising that the Women's Charter of Sri Lanka calls upon the state to take all appropriate measures to ensure the full development and advancement of women, for the purpose of guaranteeing them the exercise and enjoyment of human rights and fundamental freedoms on a basis of equality with men,

Noting that widows especially are discriminated against and marginalized socially and culturally, vulnerable to abuse and violence, and are stereotyped as evil or bad luck which obstructs them from fully participating in civil society and political structures,

Recognising the impact of derogatory and discriminatory treatment of widows which affects the society as a whole because of the resultant poverty of widows depriving them and their children of their human rights to shelter, food and education,

Reaffirming that widows are key social and economic actors and play an important role in the prevention and resolution of conflicts, peace

negotiations, peace-building, peacekeeping, post-conflict reconstruction, and promoters of peace and security,

Recognising the vast number of women who are widows and women heads of households in Sri Lanka and the urgent need to mainstream widows' perspective in all policy developments and decisions and ensure that present and successive governments use all measures to assess their numbers and circumstances, eliminate discrimination and poverty, and acknowledge their valuable social capital,

We widows of Sri Lanka call for a National Widows Charter based on our concerns and demand put forth,

1. Safety and Security

We fear for our physical security and safety due to militarization and the presence of the military.

Physical insecurity restricts our freedom of movement and limits our ability to access educational and employment opportunities and services, such as health.

The lack of secure and permanent housing exacerbates our physical insecurity.

Militarisation and the military presence expose us to possible sexual violence, including sexual harassment, particularly in public spaces and public transport.

Those who have a duty to provide protection, such as the police, also play a role in the violence perpetrated against us.

We call for:

Demilitarisation - the scaling down of military presence in our areas of the North and East and military involvement in civilian affairs.

Those mandated to provide protection, such as the police, to fulfill their duties instead of contributing to the insecurity of women.

■ ***We propose:*** _____ ■

ARTICLE 1: Safety and Security

- a. “Property-grabbing” and “chasing-off” or any other unlawful deprivation of widows from their land or property, obtained by way of transfer, gift or inheritance or

leased to widows, are criminal offences punishable as a serious category of crime.

- b. Anyone who attempts or manages to deprive a widow of any of her property, take custody of her children without an order of a judge or magistrate shall be guilty of the most serious category of crime.
- c. Anyone who physically, mentally or sexually abuses a widow is guilty of the most serious category of crime.
- d. Anyone who is involved in, or aides and abets in sexual exploitation, forced prostitution and trafficking of women and girls is guilty of an offence punishable as the most serious category of crime.
- e. It is no defence to this law that widows consented to be victims of the alleged crime.
- f. All appropriate measures be taken by the State in the protection of widows and their dependants from physical and sexual abuse, forced prostitution and trafficking.
- g. Legal aid centres be established specially for widows and their dependants on

personal status, property and security related matters.

- h. Widows shelter be established providing free counseling, and immediate medical attention to widows and their dependants who are victims of physical abuse, sexual abuse, forced prostitution and trafficking.
- i. All appropriate and special measures be taken by the State in the protection of widows and their dependants who are internally displaced.
- j. Appointment of women police officers in all Police stations in order to facilitate and assist complaint and queries brought by widows and their dependents.
- k. All security inspections on person or residences of widows shall be accompanied by female officers and any inspection carried contrary to this is unlawful.
- l. The relevant authorities of the State to provide special protection of widow witnesses.
- m. The term “violence against women” includes any act of gender-based violence

against widows that results or is likely to result in physical, sexual or psychological harm or suffering to her including threats of such act, coercion or deprivation of liberty.

- n. The State to ensure that all civilian administration to be carried out by civilian officers and not military officers.

2. Livelihood and Social Security

Our livelihood opportunities are extremely limited and seasonal, and even in those limited spheres we are discriminated against (we are paid only Rs.300 per a day, whereas men are paid Rs.500 - Rs.1000 per day).

The lack of opportunities is exacerbated by the limited skills we possess and our inability to access training to enhance our ability to increase our earning capacity.

As women headed households living in poverty without a fixed income we are not considered credit worthy and hence are not able to borrow from normal financial institutions.

Some government livelihood/self-employment programmes impose age restrictions on beneficiaries, i.e. recipients have to be below 50 years, which discriminate against women over 50 who are self-employed.

Fertilizer subsidy schemes and other agriculture subsidies and assistance are provided only to paddy farmers and not to those who engage in highland cultivation activities, such as women.

The lack of roads and transport facilities also hamper our economic activities.

The acquisition of large fertile lands by the Military in many areas have also hampered our access to livelihoods.

Due to limited livelihood opportunities we are compelled to undertake unsafe and even illegal income generation activities, such as producing illicit alcohol or migrate to the Middle East as domestic workers, which have had an adverse impact on our families.

We call for:

Assistance projects delivered by the government and non- governmental organizations to be formulated taking into account the local context and the needs and skills of women headed households.

Government livelihood support programmes to have no age limit and be applicable to all women headed households regardless of age.

Fertilizer and other subsidy schemes to be open to women who engage highland cultivation.

Economic investments in our own villages that utilize local resources and skills which strengthen the local economy, and thereby the local community.

Training for women in marketable skills with commensurate provision of resources for implementation.

Infrastructure development, such as roads, street lighting and public transport, not only in the main towns and along main highways but also in remote, interior areas.

■ *We propose:* ————— ■

ARTICLE 2: Livelihood and Social security.

- a. Widows have the right to the same employment opportunities, skills training and remuneration as other women and men.
- b. Any dismissal of a woman from her employment because she has become a widow, must take leave from work to complete funeral rites or is wearing mourning clothes is unlawful and those responsible for the dismissal will be guilty of an offence, and any woman exposed to such dismissal has the right to not only be reinstated but claim damages for the said discrimination.
- c. Any discrimination of widows in livelihood support programmes of the State on the basis of widowhood, age or number of dependants is unlawful.
- d. Assistance projects delivered by the government and non - governmental organizations must be formulated taking into account the local context and the needs and skills of widows.

- e. Fertiliser and subsidy schemes be made available for widows and those women are engaged in highland cultivation.
- f. Mandatory for State to take all measures in any economical or infrastructural investment or development in villages and remote areas to prioritise the utilization and development of local resources and skills strengthening local economy and community.
- g. State ensure and prioritises infrastructure development in remote interior areas.
- h. State to take all measures to remove military and military presence from fertile cultivation lands of civilians.

3. Access to entitlements and benefits

Due to the loss of personal documentation, such as property deeds, we are unable to access urgent assistance to rebuild houses and construct safe and adequate sanitation facilities. Further, land ownership is integral to increasing women's economic security, livelihood opportunities and income generation capacity.

The criteria used to determine eligibility for many assistance programmes often favour large families resulting in women who live alone or with one or two dependents being overlooked.

Numerous assistance programmes, such as housing projects, place undue demands, such as contribution of labour by the beneficiary, which forces women beneficiaries to hire labour and thereby increases their indebtedness.

Due to our inability to pay for infrastructure, which should by right be provided by the state, such as columns and wires to transmit electricity, women are unable to obtain electricity connections, which in an additional factor that increases their insecurity.

The lack of transparency in government decision making processes to determine eligibility to access benefits discriminates against groups, such as women headed households, that are already marginalized.

The paltry social allowances provided by the state are severely inadequate due to inflation and the rising cost of living.

We call for:

Targeted state support to women to enable them to replace lost personal documentation, such as land deeds.

The provision of adequate support by assistance programmes to enable widows to rebuild their lives and earn a living wage.

Transparent and non-discriminatory decision making in the provision of assistance with adequate information being provided to beneficiaries on their entitlements and how to access them.

Implementation of a pension scheme for widows that provides for a living allowance.

■ *We propose:* ————— ■

ARTICLE 3: Access to entitlements and benefits.

- a. Widows have the right to pension and family benefits and State to ensure any bureaucratic barriers to access these benefits are eliminated
- b. State to take special measures necessary in order to raise awareness of all financial

and other assistance for which widows are eligible beneficiaries and to assist them in accessing the benefits.

- c. State to ensure special procedures are in force in relevant government authorities to assist and expedite recovery of lost personal documents of widows such as property deeds and identification documents.
- d. State to enforce mandatory transparent and accountable decision making process in the all government agencies dealing with assistance programmes provided to widows.
- e. State to take all appropriate measures to ensure that dependants of widows such as-children, orphans, elderly, sick, wounded and frail persons are identified and the gaps in assistance are filled.

4. Education

Due to the inability to provide catch-up education and extra-educational support, children who have been unable to attend school,

or those who attended school sporadically due to the armed conflict perform poorly in school.

A large number of children drop out of school also due to poverty.

Schools charge students regular and numerous ‘donations’, such as building fees, which many children of women headed households living in poverty are unable to pay, thereby leading to school drop-out or feelings of inadequacy and loss of interest in school.

We call for:

A special education allowance for children who live below the poverty line.

Special programmes that provide catch-up education to children whose schooling was disrupted by the armed conflict.

Psychological counseling to enable children to deal with the trauma of war.

■ *We propose:* ————— ■

ARTICLE 4: Education

- a. The State to ensure special education allowance schemes for the benefit of children or minor dependants of widows living below poverty line.
- b. Children or dependants of widows to have special education scholarships.
- c. State to provide support for child-care and elderly-care for dependants of widows who work outside their homes.
- d. Compulsory special educational catch-up programmes conducted in all government schools for children whose schooling was disrupted by the armed conflict.
- e. State to prioritise and ensure provision of special psychological counseling to all children affected by the war.
- f. In required circumstances, State to provide financial support to widows to balance opportunity costs in sending their children or minor dependants to school.

5. Nutrition and Health

The poor health status of many women heads of households due to war related trauma, lack of access to appropriate health services because of poverty, and illnesses and injuries resulting from the war prevent us from working at our full capacity.

Many children of women headed households are underweight and malnourished.

Even when we are ill we do not seek medical care as we have to spend long hours at the hospital to access health care which will result in being unable to work and therefore loss of a day's wage.

Those of us who are displaced are not registered in the places where we reside for which reason our health benefits and services are restricted.

Many of us are unable to eat three meals a day. For instance, the PMA allowance of Rs.250.00 is spent mainly to buy meat or fish for the children.

We call for:

Better access to health care, particularly reproductive health services. In the case of the latter, we also request that our right to be provided adequate information about reproductive/contraceptive options and the right to make an informed choice be recognized and protected.

The displaced people also should be provided with adequate health services in the places where they reside.

■ *We propose:* _____ ■

ARTICLE 5: Nutrition and Health

- a. Any restriction on widows to access health services because of the widows' marital status or poverty is unlawful.
- b. Priority in hospitals given to treating of patients who are widows and their dependents living below poverty line.
- c. Widows have the right to adequate information about reproductive/contraceptive options and the right to make informed choices.

- d. Any restriction on widows accessing reproductive health services, family planning services is unlawful.
- e. Any forced sterilization treatment or procedures conducted on widows is unlawful and anyone who commits such an act is guilty of an offence punishable as a serious category of crime.

6. Socio-cultural issues

Women who have lost their husbands or whose marriages have broken down face social stigma and at times experience marginalization at social and religious events. Sometimes our clothing and mannerisms are also subject to social criticism.

Women who wish to remarry are prevented from doing so due to fear of social censure and stigma. Women who do remarry are forced to leave their children with their elderly parents, who are often unable to provide adequate care.

We call for:

Programmes implemented to raise awareness amongst the public that we too deserve to be treated equally and to be able to live with dignity. Specific awareness raising to be carried out for men on gender relations to facilitate attitude changes.

Alimony/maintenance cases should be expedited and an effective system should be established to enable monitoring and follow-up where the man does not make the payment determined by the court so that the woman does not have to spend scarce resources to travel to court, sometimes every month, to either receive the often paltry payment or complain of non-payment.

■ ***We propose:*** ————— ■

ARTICLE 6: Socio-cultural rights

- a. Widows have the right to enjoy equality with all men and women, irrespective of their age and marital status.
- b. Widows shall not be discriminated against in word or deed, either in family or private life, or in community and public life.

- c. Any restriction on widow's mobility, even where based on custom, is unlawful and anyone responsible for restraining a widow if guilty of a criminal offence.
- d. A widow has the right to choose her domicile, diet, clothing and lifestyle.
- e. A widow has the right to remarry and is free to marry someone of her own choice.
- f. Any coercion of a widow to remarry someone not of her choice is unlawful and the person responsible for such coercion is guilty of a criminal offence.
- g. Polygamy and bigamy are unlawful and the State to ensure active prosecution of those who commit them in order for the protection of a widow who has remarried.
- h. All appropriate measures to be taken, through, public education and training of opinion leaders to change any kind of negative stereotyping of widows.
- i. No widow-abuse or discrimination may be justified by citing custom, tradition or religion.

- j. All appropriate measures be taken to support widows to organize themselves into self-help and empowerment groups.
- k. Alimony/maintenance cases in courts shall be expedited and the State to ensure an effective system in place to enable monitoring and follow-up of payment of such alimony or maintenance ordered by any court which does not inconvenience the women.

7. Missing Persons and family members in detention

The missing, the disappeared and those in detention are an issue of serious concern.

We do not have the capacity to search for our missing and disappeared husbands, sons and brothers.

Where those in detention are concerned, we often do not have access to legal representation and do not have any information on the legal status or progress of their case.

The compensation provided in cases of the death of a husband is paltry.

We call for:

Information from the government about the plight and whereabouts of our missing and disappeared loved ones.

The release of and the expedition of the cases of those in detention.

Legal aid for those in detention and provision of adequate information to their families regarding the progress of their cases.

Issuance by the government of a certificate for the "disappeared" which is accepted in lieu of a death certificate by state and judicial processes for all official transactions, such as the issuance and renewal of land permit holdings, transfer of property, enrolling children in school, obtaining compensations.

The enlistment of women police officers to inquire into cases of the missing and the disappeared since constant visits by male police

officers to women headed households creates space for possible violence/sexual harassment in addition to community gossip, all of which adversely impact women.

Provision by the government of information on available compensation schemes and the processes through which they can be accessed. Although the value of a life cannot be measured, compensation should not be paltry but one that reflects both the value of the life lost and the loss suffered by the family being compensated.

Compensation should be provided to the families of the disappeared too.

■ *We propose:* _____ ■

ARTICLE 7: Missing persons and Family members in detention.

- a. Compulsory disclosure by the State of the actual numbers, names, status and whereabouts of the missing and disappeared

- b. Cases dealing with political detainees and those in detention under the PTA in courts to be expedited and ensure the release of those acquitted.
- c. Legal aid to be provided for those in detention and the provision of adequate information to their families regarding the progress of their cases.
- d. Issuance by the government of a certificate for the "disappeared" which is accepted in lieu of a death certificate by all state and judicial processes for all official transactions, such as the issuance and renewal of land permit holdings, transfer of property, enrolling children in schools and obtaining compensations.
- e. Women police officers to be enlisted as part of any investigation and search of person and place dealing with the missing and the disappeared in the event such families of the disappeared and missing have female and minor relatives.

- f. State to make provision for compensation schemes for the families of the disappeared and missing.
- g. Provision by the State of information on available compensation schemes for families of the disappeared and missing and the processes through which they can be accessed.
- h. Any compensation for families of the disappeared and missing should reflect both the value of the life lost and the loss suffered by the family.

Amara

Forum of Women Heads of Households

ஓலங்கை வீதவைகளுக்கான தேசிய பட்டயம்

அமரா பெண்கள் தலைமைதாங்கும் குடும்பங்களின்
ஒன்றியத்தினால் முன்மொழியப்பட்டு,

விழுது ஆற்றல் மேம்பாட்டு நிலையத்தினால்
நெறிப்படுத்தப்பட்டது

பெண்களுக்கெதிரான சகலவிதமான பாகுபாடுகளையும்
ஒழிக்கும் சமவாயத்தின் கீழ், அதனை அங்கீகரித்து,
அதன் கடப்பாடுகளை நிறைவேற்றுவதற்கான
ஒப்பந்தத்தில் ஸ்ரீலங்கா அரசு கைச்சாத்திட்டிருக்கின்றது
என்பதை **அவதானித்து**,

வன்முறையான முரண்பாடுகளைத் தடுப்பதிலும்,
சமாதானத்தைக் காப்பதிலும் கட்டியெழுப்புவதிலும்,
மனிதாபிமான உதவிகள் வழங்கப்படுதலிலும்,
புனர்வாழ்வு புனர்நிர்மாணம் செயற்படுத்துவதிலும்,
இவற்றினூடாக சமாதானத்தையும் பாதுகாப்பையும்
பராமரிப்பதிலும் பெண்களின் சமத்துவமான
பங்களிப்பு உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும் என
ஐ.நாவின் பாதுகாப்புச் சபைப் பிரேரணை 1325
வலியுறுத்துவதை **நினைவுகூர்ந்து**,

இலங்கை அரசின் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படை உரிமைகள் அத்தியாயம் பால்நிலை சமத்துவத்தினை அங்கீகரித்து, பாகுபாடுகளைத் தடுத்து, பால்நிலை அசமத்துவங்களை விசேட ஏற்பாடுகள் மூலம் களைய வேண்டும் என்று கூறுவதை இங்கு குறிப்பிட்டு.

இலங்கையின் பெண்கள் பட்டயமானது பெண்களின் முழு அபிவிருத்திக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும், அவர்கள் ஆண்களுடன் சமத்துவமான அடிப்படையில் சகல உரிமைகளையும் சுதந்திரங்களையும் அனுபவிக்கவும், சகல பொருத்தமான நடவடிக்கைகளையும் எடுக்குமாறு இலங்கை அரசினைக் கோருவதை **அவதானித்து**,

விதவைகள் விசேடமாக சமூகரீதியாகவும் கலாசார ரீதியாகவும் ஒடுக்கப்பட்டவர்களாகவும் ஒதுக்கப்பட்டவர்களாகவும், துஷ்பிரயோகத்திற்கும் வன்முறைக்கும் எளிதில் ஆளாகக் கூடியவர்களாகவும், அத்துடன் துரதிருஷ்டம் அல்லது அபசகுனம் விளைவிப்பவர்களானும் மாறாத எண்ணத்தைத் தோற்றுவிப்பவர்களாகவும் உள்ள நிலையானது சிவில் சமூகத்துடனும் அரசியல் கட்டமைப்புக்களுடனும் அவர்கள் முழுமையாகப் பாங்குபற்றுவதற்குத் தடையாகவுள்ளதை இங்கு குறிப்பிட்டு.

விதவைகள் மதிப்புக் குறைவாகவும் பாகுபாட்டுடனும் நடத்தப்படுதலின் விளைவாக முழுச் சமுதாயமுமே பாதிப்படைகிறது. ஏனெனில் இதனால் விதவைகள் ஏழ்மை நிலைக்குட்படுத்தப்பட்டு இவர்களுக்கும் இவர்களது பிள்ளைகளுக்குமுரிய உறைவிடம், உணவு அத்துடன் கல்விசார்ந்த மனித உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டவர்களாகின்றனர் என்பதனை **அவதானித்து.**

முரண்பாடுகளைத் தீர்த்தல் மற்றும் தவிர்த்தல், சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகள், சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புதல், அமைதிகாத்தல், முரண்பாடுகளுக்குப் பின்னரான மீள்கட்டமைப்பு, மற்றும் இவற்றுடன் சமாதானத்தையும் பாதுகாப்பினையும் முன்னெடுத்தல் ஆகியவற்றில் முக்கியமான பங்காற்றும் பிரதான சமூக மற்றும் பொருளாதார செயற்பாட்டாளர்களாக விதவைகள் உள்ளனர் என்பதனை மீளுறுதி செய்து.

இலங்கையில் விதவைகளாகவும் குடும்பத் தலைமை தாங்கும் பெண்களாகவும் அதிக எண்ணிக்கையானவர்கள் உள்ளனர் எனவும் விதவைகளது எண்ணிக்கை, மற்றும் அவர்களது சூழ்நிலைகளை அளவிட்டு, பாகுபாடுகளையும் ஏழ்மை நிலைகளையும் களைந்து அவர்களது பெறுமதிமிக்க

சமூக மூலதனத்தை ஒப்புக்கொள்ளத்தக்க அனைத்து வழிவகைகளையும் இப்போதுள்ள அத்துடன் அடுத்து வரும் அரசுகள் பயன்படுத்துவதனை உறுதி செய்தற்கு, கொள்கை முன்னெடுப்புக்கள் மற்றும் தீர்மானங்களில் விதவைகளது நிலையினை வரைவு செய்வதற்கு அவசர தேவையுள்ளது என்பதையும் **அவதானித்து.**

இலங்கையிலுள்ள விதவைகளான நாம் எமது அக்கறைகள் மற்றும் கோரிக்கைகளின் அடிப்படையில் அமைந்த தேசிய விதவைகள் பட்டயத்தினை இங்கு முன் வைக்கின்றோம்.

1. பாதுகாப்பு

எமது பிரதேசங்கள் இராணுவமயப்படுத்தப்பட்ட தனாலும், அங்கு இராணுவப் படைகளின் அதிகரித்த நடமாட்டத்தினாலும், நாம் எமது பாதுகாப்பு குறித்து அஞ்சுகின்றோம்.

பௌதிக ரீதியான பாதுகாப்பின்மையால் எமது சுதந்திர நடமாட்டம் தடைப்படுகின்றது. இதனால் கல்வி தொழில் வாய்ப்புக்களைப் பெற்றுக் கொள்வதிலும் சுகாதார சேவைகள் போன்ற சேவைகளை நாடுவதிலும் நாம் தடைகளை எதிர்நோக்குகின்றோம்.

எமக்கு பாதுகாப்பான நிரந்தர வீட்டு வசதிகள் அளிக்கப்படாமை எமது பாதுகாப்பின்மையை இன்னும் அதிகரிக்கின்றது.

இராணுவத்தினரின் பிரசன்னமானது விசேடமாக பொதுவிடங்களில் பாலியல் வன்முறைகளுக்கும் பாலியல் தொந்தரவுகளுக்கும் சந்தர்ப்பங்களை உருவாக்குகின்றது.

எம்மைப் பாதுகாக்க வேண்டிய கடமைகள் கொண்ட காவல் துறையினரும் எமக்கெதிரான வன்முறை அதிகரிப்பதற்கான காரணிகளாக இருக்கின்றனர்.

நாம் கோருவதாவது:

எமது பிரதேசங்களில் இராணுவத்தினரின் பிரசன்னம் குறைக்கப்பட வேண்டும்.

எம்மைப் பாதுகாக்கக் கடமைப்பட்டவர்கள், உதாரணமாக காவல் துறையினர், தமது கடமைகளைச் சரிவர மேற்கொள்ளவேண்டும்.

■ **நாம் முன்மொழிவதாவது:** ————— ■

பிரிவு 1: பாதுகாப்பு

அ. விதவைகளின் சொத்துக்களை அபகரித்து அவர்களை விரட்டுதல் அல்லது உரித்து மாற்றம்.

அல்லது நன்கொடை அல்லது பரம்பரைச் சொத்துரித்து மூலமாக அல்லது விதவைகளுக்கு குத்தகைக்கு வழங்கப்பட்ட அல்லது வேறு சட்டபூர்வமற்ற முறைகள் எவற்றினூடாகவும் விதவைகளின் சொத்துக்களை அல்லது காணிகளைப் பறித்தல் தண்டனைக்குரிய குற்றச் செயல்களாவதுடன் மோசமான குற்றச் செயல்களின் வரிசையில் தண்டனைக் குரியவைகளாகும்.

ஆ. நீதிபதி அல்லது மேல்நீதிமன்ற நீதியரசரால் பிறப்பிக்கப்பட்ட ஆணையின்றி விதவை யொருவரின் சொத்து எதனையும் அபகரித்தல் அல்லது அவரது பிள்ளைகளை தனது பராமரிப்பிற்கு உட்படுத்துதற்கு முற்படும் அல்லது முயற்சிக்கும் எவரும் மோசமான குற்றச்செயல்களின் வரிசையிற் குற்றவாளி யாவார்.

இ. விதவையொருவரை உடல்நீதியாக அல்லது உளநீதியாக அல்லது பாலியல் ரீதியாக துஷ்பிரயோகம் செய்யும் எவரும் மோசமான குற்றச்செயல்களின் வரிசையிற் குற்றவாளி யாவார்.

ஈ. பாலியற் சுரண்டலில் ஈடுபடுதல், அதற்கு உதவுதல் அல்லது துணைபோதல், பலவந்தமாக

விபச்சாரத்தில் ஈடுபடுத்துதல் அத்துடன் பெண்களையும் சிறுமிகளையும் ஆட்கடத்துதல் ஆகியவற்றில் ஈடுபடும் எவரும் மிகமோசமான குற்றச்செயல்களின் வரிசையிற் குற்றவாளியாவார்.

உ. உரைக்கப்பட்ட குற்றச் செயல்களுக்குப் பலியா வதற்கு விதவைகள் மனமொத்து உடன்பட்டனர் என்பது இச்சட்டத்திற்கு எதிர்வாதமாகாது.

உள. உடல் ரீதியான மற்றும் பாலியல் ரீதியான துஷ்பிரயோகம், பலவந்தமான விபச்சாரம் மற்றும் ஆட்கடத்தல் போன்றவற்றிலிருந்து விதவைகளையும் மற்றும் அவர்களிற் தங்கியிருப்போரையும் பாதுகாப்பதற்கு உகந்த அனைத்து வழிவகைகளும் அரசினால் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

எ. விதவைகள் மற்றும் அவர்களிற் தங்கியிருப்போரது தனிப்பட்ட தகுதிகள், சொத்துக்கள் மற்றும் பாதுகாப்பு தொடர்பான விடயங்களுக்கென விசேடமாக சட்டவுதவி மையங்கள் நிறுவப்படவேண்டும்.

ஏ. உடல் ரீதியான மற்றும் பாலியல் ரீதியான துஷ்பிரயோகம், பலவந்தமான விபச்சாரம் மற்றும் ஆட்கடத்தல் போன்றவற்றிற்குப்

பலியான விதவைகள் மற்றும் அவர்களிற் தங்கியிருப்போருக்கான உடனடி வைத்திய கவனிப்புக்களும் உளவளத்துணை ஆலோசனை சேவைகளும் இலவசமாக வழங்கப்படுதற்கான விதவைகள் பாதுகாப்பிடம் உருவாக்கப்படல் வேண்டும்.

ஐ. உள்ளக இடம்பெயர்வுக்குள்ளான விதவைகள் மற்றும் அவர்களிற் தங்கியிருப்போரைப் பாதுகாப்பதற்கு உகந்த அத்துடன் விசேடமான அனைத்து வழிவகைகளும் அரசினால் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

ஓ. விதவைகள் மற்றும் அவர்களிற் தங்கியிருப்போரால் முன்வைக்கப்படும் வினாக்கள் மற்றும் புகார்களை விசாரித்து நெறிப்படுத்தி உதவுதற்கு அனைத்து காவல் நிலையங்களிலும் பெண் காவல்துறை உத்தியோகத்தர்கள் நியமிக்கப்படல் வேண்டும்.

ஔ. விதவைகளிடம் தனிப்பட்ட முறையில் அல்லது அவர்களின் வசிப்பிடங்களில் மேற்கொள்ளப்படும் அனைத்து பாதுகாப்புசார் விசாரணைகள் மற்றும் சோதனைகளின்போது பெண் சிவில் உத்தியோகத்தர்கள் துணை இருக்கவேண்டும். இதற்கு மாறாகச் செய்யப்படும் சோதனைகள் சட்டத்துக்கு முரணானவையாகும்.

ஓள. அரசினது பொருத்தமான அதிகாரிகள், விதவை களுக்குச் சாட்சியாக இருப்பவர்களுக்கு விசேட பாதுகாப்பு வழங்கவேண்டும்.

க. விதவைகளுக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்படும் அச்சுறுத்தல்கள், வற்புறுத்தல்கள் மற்றும் அவர்களைச் சுயாதீனமாக இயங்கவிடாது தடுத்தல் ஆகியன உள்ளடங்கலாக, உடல், உள மற்றும் பாலியல் ரீதியிலான பாதிப்புக்களை அல்லது துன்பங்களை உண்டாக்குகின்ற அல்லது உண்டாக்க விளைகின்ற பாலியல் அடிப்படையிலான வன்முறையைக்கொண்ட எவ்வித நடவடிக்கையையும் “பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை” எனும் பதமானது குறிப்பிடுகிறது.

கா. சிவில் நிருவாகமானது இராணுவ உத்தியோகத்தர்களால் அல்லாது பொதுநிருவாக உத்தியோகத்தர்களால் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியதை அரசானது உறுதிசெய்து கொள்ள வேண்டும்.

2. வாழ்வாதாரமும், சமூகப் பாதுகாப்பும்.

தற்போது எமது வாழ்வாதாரமுயற்சிகள் மிகக் குறுகிய வட்டத்திற்குள் உள்ளவையாகவும், பருவ காலத்திற்கேற்ப இருப்பவையாகவும் இருக்கின்றன.

அதிலும் பாகுபாடுகளை எதிர்நோக்குகின்றோம். கூலிவேலைகளுக்கு நாம் போனால் எங்களுக்கு சிலசமயங்களில் நாளொன்றுக்கு ரூபா 300 தான் வழங்கப்படும். அதே நேரத்தில் ஆண்களுக்கு நாளொன்றுக்கு ரூபா 500-1000 வரை வழங்கப்படுகின்றது.

எமக்கு இருக்கும் வினைத்திறன்கள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டவையாக இருப்பதும் எமது பிரச்சினையை இன்னும் அதிகரிக்கின்றது. புதிய தொழில்நுட்பம் உபயோகிக்கப்படும் பயிற்சிகள் எமக்குக் கிட்டாத காரணத்தினால், எங்கள் உழைக்கும் ஆற்றல் மட்டுப்படுத்தப்படுகின்றது.

குடும்பங்களுக்குத் தலைமை தாங்கும் பெண்களாக இருந்து, நிரந்தர வருமானமின்றி, வறுமையில் வாழும் எங்களுக்கு சாதாரண நிதி நிறுவனங்களிலிருந்து கடன் வசதிகளைப் பெறுவதும் கடினமாக இருக்கின்றது.

பாதை வசதிகள், போக்குவரத்து வசதிகள் இல்லாமையும் எங்கள் தொழில் வாய்ப்புக்களைப் பாதிக்கின்றன.

பலவிடங்களில் இராணுவத்தினரால் பாரிய அளவிலான காணிகள் சுவீகரிக்கப்பட்ட காரணத்தினால் எமது வாழ்வாதாரங்களை மேற்கொள்ளுவதற்குத் தேவையான வளங்கள் பறிக்கப்படுகின்றன.

பல அரசாங்க வாழ்வாதார முயற்சிகளுக்கான அல்லது சுயதொழில் வாய்ப்புக்களுக்கான உதவிகள் 50 வருட வயதெல்லை குறித்து தரப்படுகின்றன. 50 வயதுக்கு மேலான பெண்கள் அவற்றில் பயன் பெற முடியாமல் உள்ளனர்.

வாழ்வாதார முயற்சிகளுக்கான வாய்ப்புக்கள் குறைந்த நிலையில், சட்ட விரோத மதுபான உற்பத்தி நடவடிக்கைகளிலும், மத்தியகிழக்கு நாடுகளுக்குப் பணிப்பெண்களாகச் செல்வது போன்ற பாதுகாப்பற்ற, எமது குடும்பங்களைப் பாதிக்கின்ற, தொழில்களிலும் நாம் ஈடுபட நிர்ப்பந்திக்கப் படுகின்றோம்.

நாம் கோருவதாவது:

அரசு நிறுவனங்களின் மூலமும், அரசு சாராத நிறுவனங்களின் மூலமும் தரப்படுகின்ற உதவித் திட்டங்கள் உள்ளூர் நிலைமைகளையும் பின்னணிகளையும் கருத்திற் கொள்வதாகவும், பெண்களின் திறன்கள் தேவைகள் போன்றவற்றைக் கவனத்தில் கொள்வதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

எமது சமூகத்தினை வலுப்படுத்துவதாக உள்ளூர் வளங்களையும், வினைத்திறன்களையும் பயன் படுத்தும் வகையில் எமது கிராமங்களில் முதலீடுகள் நடைபெறவேண்டும்.

சந்தைப்படுத்தக்கூடிய திறன்களை நாம் பெறும் வகையில் பயிற்சிகளும் அவற்றைச் செம்மையாக செயற்படுத்தக்கூடிய வளங்கள் ஒதுக்கப்படுதலும் செயற்படுத்தப்படவேண்டும்.

பிரதான வழிகளில் மட்டுமல்லாது உள்ளிடங்களிலும் பாதை அபிவிருத்தி, வீதி விளக்குகள் மற்றும் போக்குவரத்து வசதிகள் அபிவிருத்தி போன்ற உட்கட்டுமான அபிவிருத்தியினை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

50 வயதுக்கு அதிகமான பெண்களும் இவ்வுலகில் வாழ வேண்டியவர்களென்பதனால் அரசாங்க உதவித்திட்டங்களுக்கு வயதெல்லை போடக்கூடாது.

■ நாம் முன்மொழிவதாவது: ————— ■

பிரிவு 2: வாழ்வாதாரமும், சமூகப்பாதுகாப்பும்.

அ. ஏனைய ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் உரியவைபோன்ற தொழில் வாய்ப்புக்கள், வல்லமையினைக் கட்டியெழுப்பும் ஆற்றல், மேம்பாட்டுப் பயிற்சிகள், மற்றும் வேதனங்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு விதவைகளுக்கும் உரிமையுண்டு.

ஆ. விதவையாகிவிடல், அல்லது இறந்தவரது மரணச்சடங்கிற்காக லீவு பெற்றிருத்தல் அல்லது

துக்கத்தைக் குறிக்கும் ஆடைகளை, வேலை நேரத்தில் சட்ட விரோதமாக அணிந்திருத்தல் போன்ற காரணங்களுக்காக பெண்ணொருவர் வேலையினின்றும் நீக்கப்பட்டாள். அத்தகைய வேலைநீக்கத்திற்குப்பொறுப்பானவர்களுக்குற்றம் இழைத்தவர்களாவர் என்பதுடன், வேலை நீக்கப்பட்ட எவரும் மீண்டும் வேலையில் இணைத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டியது மாத்திரமல்ல பாகுபாட்டினால் பாதிக்கப்பட்டதற்கான நட்ட ஈட்டினைக் கோரவும் உரித்துடையவராவர்.

- இ. அரசினால் வழங்கப்படும் வாழ்வாதார உதவித் திட்டங்களில் விதவைநிலை, வயது, மற்றும் தங்கியிருப்போரது எண்ணிக்கை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் விதவைகளுக்குப் பாகுபாடு காட்டப்படுவது சட்டவிரோதமாகும்.
- ஈ. அரசு மற்றும் அரசுசாரா நிறுவனங்களினால் வழங்கப்படும் உதவித்திட்டங்களாவன, உள்ளூர் நிலைமைகள், அத்துடன் விதவைகளது தேவைகள் மற்றும் திறன்களைக் கருத்திற் கொண்டு வடிவமைக்கப்படவேண்டும்.
- உ. கிராமங்களிலும் தொலைவிடங்களிலும் ஏற்படுத்தப்படவுள்ள பொருளாதார மற்றும் உள்கட்டுமான முதலீடுகள் அனைத்திற்கும், உள்ளூர்

பொருளாதாரம் அத்துடன் சமூகத்தினைப் பல்படுத்துமுகமாக உள்ளூர் வளங்களையும் திறன்களையும் அபிவிருத்தி செய்வதையும் பயன்படுத்தப்படுவதையும் முன்னுரிமைப்படுத்த வேண்டியது அரசின் கடமையாகும்.

ஊ. நெடுந்தொலைவிலுள்ள பகுதிகளில் உட்கட்டுமான அபிவிருத்தியினை முன்னுரிமைப் படுத்தவும் உறுதிசெய்யவும் அரசானது கடப்பாடுடையது

3. சலுகைகளும், உதவித்திட்டங்களும்.

நிலவரிமையானது, எமது வாழ்வாதாரத்திற்கும் பொருளாதாரப் பாதுகாப்பிற்கும் வருமானம் ஈட்டு தலுக்கும் அடிப்படையானது. காணி உறுதிகள் தொலைந்த காரணத்தினால் வீட்டுத் திட்டங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளவோ மலசலகூடங்கள் நீர் வசதிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளவோ இயலாதவர்களாக இருக்கின்றோம்.

வீட்டுவசதி போன்ற உதவித் திட்டங்கள் பெரிய குடும்பங்களை முன்னுரிமைப்படுத்தி வழங்கப் படுவதால், தனித்து வாழும் பெண்களும் தங்கி வாழும் ஓரிரண்டு குடும்ப உறுப்பினருடன் வாழும் பெண்களும் இங்கு ஒதுக்கப்படுகின்றனர்.

வீட்டுத் திட்டங்கள் போன்ற சமூக உட்கட்டுமானத் திட்டங்கள், பயனாளிகளின் உழைப்பு ரீதியான பங்களிப்பினை வேண்டுவதனால் பெண்களாகிய நாங்கள் கூலி வைத்தே அவற்றைச் செய்து முடிக்க நிர்ப்பந்திக்கப்படுகின்றோம். இது எங்களது கடன் சுமையை அதிகரிக்கின்றது.

அரசாங்கம் தற்போது வழங்கும் விவசாய மானிய உதவிகளெல்லாம், உதாரணமாக உர மானியம், நெல் விவசாயிகளுக்கே வழங்கப்படுகின்றது. நாங்கள் பெண்கள் அனேகமாக மேட்டுநிலப் பயிர்ச்செய்கை செய்பவர்களாக இருப்பதனால் இச்சலுகைகள் எங்களுக்குக் கிட்டுவதில்லை.

மின்சார இணைப்பு போன்ற வசதிகள் அரசினால் செய்து கொடுக்கப்படவேண்டியதாகும். அதற்கு தூண் போடவும் வயர் இழுக்கவும் பயனாளிகளை செய்வதற்கு நிர்ப்பந்திப்பதனால், அவற்றைச் செய்ய இயலாததன்மையினால் நாம் தொடர்ந்தும் பாதுகாப்பற்ற சூழலில் வாழவேண்டியதாக இருக்கின்றது.

உதவித் திட்டங்கள் யாருக்கு வழங்கப்படவேண்டும் என அரசு நிறுவனங்களினால் எடுக்கப்படும் தீர்மானங்கள் வெளிப்படைத் தன்மையற்றவையாக இருப்பதால், எம்மைப் போன்ற சமூகத்தின் பலவீனமான குழுக்கள் மேலும் ஓரங்கட்டப்படுகின்றன.

அரசினால் வழங்கப்படும் மாதாந்த உதவித் திட்டங்கள் தற்போதைய விலைவாசி உயர்வுக்கு கொஞ்சம்கூட ஏற்றதாக இல்லை.

நாம் கோருவதாவது:

எமது காணி உறுதிகள் போன்ற தொலைந்துபோன ஆவணங்களைப் பெறுவதற்குரிய குறித்த அரசு உதவிகள் முன்னுரிமைப்படுத்தி வழங்கப்பட வேண்டும்.

குடும்பங்களுக்குத் தலைமை தாங்கும் பெண்கள் தமது வாழ்வை மீண்டும் கட்டியெழுப்பவும் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான வருமானம் பெறவுமான உதவித் திட்டங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும்.

சமுர்த்தி, வறுமை முத்திரை போன்ற திட்டங்கள் வழங்கப்படும்போது அத்தீர்மானங்கள் வெளிப்படாததன்மையுடனும் பயனாளிகளுக்கு அதனை எப்படிப் பெற்றுக்கொள்வது என்பது பற்றிய முழு விபரமும் தெரியப்படுத்தும் விதத்திலும் செயற்படுத்தப்படவேண்டும்.

மேட்டுநிலப் பயிர்ச்செய்கையாளர்களுக்கும் விவசாயமானிய உதவிகள் வழங்கப்படவேண்டும்.

தனித்து வாழும் பெண்களுக்கு வாழ்க்கைக்கான செலவுகளை ஈடு செய்யும் வகையிலான ஓய்வூதியத் திட்டம் வழங்கப்படவேண்டும்.

பிரிவு 3: சலுகைகளும், உதவித்திட்டங்களும்.

அ. விதவைகளுக்கு ஓய்வூதியம் மற்றும் குடும்பங்களுக்கான சலுகைகளைப் பெறுவதற்கான உரிமையுண்டு. இத்தகைய சலுகைகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்குத் தடையாகவுள்ள அதிகாரமனப்பான்மைகள் களையப்படுவதனை அரசானது உறுதிசெய்து கொள்ளவேண்டும்.

ஆ. நிதியுதவி மற்றும் பிறவுதவிகளைப் பெறுவதற்கு விதவைகள் தகுதியுடைய பயனாளிகளாவர் எனும் விழிப்புணர்வினை ஏற்படுத்துதற்கு அவசியமான வழிவகைகளை அரசானது ஏற்படுத்துவதுடன் இத்தகைய உதவிகளைப் பெறுவதற்கு அவர்களுக்கு வழிகாட்டவேண்டும்.

இ. விதவைகளதுதொலைந்துபோனசொத்துரிமைப் பத்திரங்கள் மற்றும் அடையாள உறுதிப் பத்திரங்கள் போன்ற, தனிப்பட்ட ஆவணங்களை விதவைகள் துரிதமாக மீள்பெற்றுக் கொள்வதற்குப் பொருத்தமான அரச அதிகாரிகள் உதவத்தக்கதான விசேட வழிமுறைகளை அரசானது உறுதிசெய்து கொள்ளவேண்டும்.

ஈ. விதவைகளுக்கு வழங்கப்படும் உதவித்திட்டங்களுடன் தொடர்புள்ள அனைத்து அரச

நிறுவனங்களிலும் அரசு உத்தரவுடனான வெளிப்படையானதும் பொறுப்புக்கூறக்கூடியதுமான தீர்மானமியற்றும் வழிமுறைகளை அரசானது நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும்.

உ. சிறுபிள்ளைகள், அநாதைகள், முதியோர், நோயுற்றோர், காயமுற்றோர், மற்றும் உடல் நலிவுற்றோர் போன்ற விதவைகளிற் தங்கியிருப்போர் அடையாளங்காணப்பட்டு அவர்களுக்கான உதவிகள் வழங்கலிலுள்ள குறைபாடுககள் களையப்படுதலை உறுதிப்படுத்துதற்கு உகந்த அனைத்து வழிவகை களையும் அரசு மேற்கொள்ளவேண்டும்.

உள. விதவைகளுக்கும்மேட்டுநிலபயிர்ச்செய்கையில் ஈடுபடும் பெண்களுக்கும் உரவகைகளும் பிற மானியத் திட்டங்களும் வழங்கப்படவேண்டும்.

4. கல்வி

மேலதிகமான கல்விச் செயற்பாட்டு உதவிகள் வழங்குவதற்கு இயலாமையாலும், யுத்தத்தினால் கல்வி பாதிக்கப்பட்டமையாலும் எமது பிள்ளைகள் பாடசாலைவிட்டு இடைவிலகுகின்றமை அதிகரித்துள்ளது. பாடசாலைக்குச் சென்றாலும் அவர்களது அடைவுகள் குறைவாகக் காணப்படுகின்றன.

எமது வறுமைநிலையும் பிள்ளைகள் பாடசாலை இடைவிலகுவதற்கான காரணமாகின்றது.

பாடசாலைகள் கிரமமாக கட்டிட நிதிக்காகவும் வேறு பல தேவைகளுக்காகவும் பிள்ளைகளிடமிருந்து நிதி அறவிடுகின்றன. இந்த அறவீடு பெண்கள் தலைமை தாங்கும் குடும்பங்களிலிருந்தும் அறவிடப்படுகின்றன. இவற்றைக் கட்ட முடியாத விடத்தில் எமது பிள்ளைகள் சோர்வுற்று பாடசாலை செல்வதற்குத் தயக்கம் காட்டுகிறார்கள்.

நாம் கோருவதாவது:

பெண் தலைமைக் குடும்பங்களின் பிள்ளைகளின் கல்விக்கான உதவித்தொகை வழங்கப்படவேண்டும்.

யுத்தத்தினால் கல்வி இடைநிறுத்தப்பட்ட பிள்ளை களுக்கான விசேட வகுப்புக்கள் நடத்தப்படவேண்டும்.

எமது பிள்ளைகளுக்கான உளவியற் தேவைகள் குறித்து ஆற்றுப்படுத்தல் திட்டங்கள் அமுற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

■ நாம் முன்மொழிவதாவது: ————— ■

பிரிவு 4: கல்வி

அ. வறுமைக்கோட்டு நிலையின் கீழ் வாழும் விதவைகளிற் தாங்கிவாழ்வோரான பிள்ளைகள்

மற்றும் சிறுபராயத்தினர் பயன்பெறத்தக்கதான விசேட கல்வியுதவித்தொகை வழங்கும் திட்டங்களை அரசானது உறுதிசெய்து கொள்ள வேண்டும்.

ஆ. விதவைகளின் பிள்ளைகள் மற்றும் அவர்களிற் தங்கிவாழும் பிள்ளைகளுக்கு விசேட கல்விப் புலமைப்பரிசீற் திட்டங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும்.

இ. விதவைகளிற் தங்கிவாழ்வோர் தமது வசிப் பிடங்களுக்கு வெளியே தொழில் புரியும்போது பிள்ளைகள் மற்றும் முதியோர் பராமரிப்புகளுக்கு அரசானது உதவி வழங்கவேண்டும்.

ஈ. போர் காரணமாக பாடசாலை செல்வதில் தடங்கல்கள் ஏற்பட்டுள்ள பிள்ளைகள் மீண்டும் கல்வியில் இணைக்கும் விசேட கட்டாய கல்வித்திட்டங்கள் சகல அரசு பாடசாலைகளிலும் நடைத்தப்படவேண்டும்.

உ. போரினாற் பாதிப்புக்குள்ளான பிள்ளைகள் அனைவருக்கும் விசேட உளவளத்துணை ஆலோசனைகள் வழங்கப்படுதலை அரசானது முன்னுரிமை வழங்கி உறுதிசெய்து கொள்ள வேண்டும்.

ஊ. விதவைகளின் பிள்ளைகள் மற்றும் அவர்களிற் தங்கிவாழும் சிறுவயதுப் பிள்ளைகளை

பாடசாலைகளுக்கு அனுப்புவதற்கான வாய்ப்புக்கள் சார்ந்த செலவினங்களைச் சரிக்கட்டுவதற்கான நிதியுதவிகள் தேவையேற்படும் போது விதவைகளுக்கு அரசினால் வழங்கப்பட வேண்டும்.

5. சுகாதாரமும், சத்துணவும்.

யுத்தத்தினால் ஏற்பட்ட உளப்பாதிப்பும், வறுமையினால் பொருத்தமான சுகாதாரசேவைகளை அணுகமுடியாத தன்மையினாலும், யுத்தகாலத்தில் தோன்றிய பலநோய்கள் இன்றும் தொடரும் தன்மையினாலும் எங்களது முழு ஆற்றலையும் உபயோகித்து உழைக்க முடியாமல் இருக்கின்றோம்.

எங்கள் பிள்ளைகள் குறைவளர்ச்சியுடன் இருப்பதாக பாடசாலையில் அறிவிக்கின்றார்கள்.

எங்களுக்கு உடல் நலக்குறைவு ஏற்பட்டாலும், நாம் வைத்திய வசதிகளை நாடுவதில்லை. ஏனெனில் வைத்தியசாலைக்குச் செல்வதாலும் அங்கு பல மணிநேரம் செலவிடுவதாலும் எங்களது ஒருநாள் கூலியினை இழக்கின்றோம்.

எம்மில் இடப்பெயர்வுக்குள்ளானவர்கள் தாம் இடம் பெயர்ந்து இருக்கும் பிரதேசங்களில் பதிவு

தரப்படாமையால் அங்குள்ள வைத்தியசாலைகளில் மருத்துவ வசதிகள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டு எமக்கு வழங்கப்படுகின்றன.

எமக்கு வறுமை முத்திரை மாதமொன்றுக்கு ரூபா 250 தரப்படுகின்றது. இதை வைத்துக்கொண்டு மூன்று வேளை சாப்பிடமுடியாமல் இருக்கின்றோம்.

நாம் கோருவதாவது:

சுகாதார சேவைகள் எங்களை வந்தடையவேண்டும். குறிப்பாக, மீளுற்பத்திக்கான சுகாதாரசேவைகளில் எவை எமது தேவைகளுக்குப் பொருத்தமானதென நாம் தீர்மானிக்கும் வகையில், தேவையான தகவல்களுடன் வெளிப்படையான முறையில் வழங்கப்படவேண்டும்.

இடப்பெயர்வுக்குள்ளானவர்களுக்கும் சமமான முறையில் மருத்துவ வசதிகள் வழங்கப்பட வேண்டும்.

■ **நாம் முன்மொழிவதாவது:** ————— ■

பிரிவு 5: சுகாதாரமும், சத்துணவும்.

அ. விதவைகள் சுகாதார சேவைகளைப் பெறுவதற்கு அவர்களது ஏழ்மை அல்லது

மணவாழ்க்கை நிலை காரணமாக தடைகள் விதிக்கப்படுவது சட்டத்துக்கு முரணானதாகும்.

ஆ. வைத்தியசாலைகளில், வறுமைக்கோட்டின்கீழ் வாழும் விதவைகளுக்கு மருத்துவ சேவைகள் வழங்குவதில் முன்னுரிமை வழங்கப்படுவதுடன் அவர்களுக்கான சலுகை அட்டைகள் திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

இ. மீளுற்பத்தி மற்றும் கருத்தடை விருப்புத் தெரிவுகள் சார்ந்த போதிய தகவல்களைப் பெறுவதற்கான உரிமையும் தகவல்களின் அடிப்படையில் தெரிவுகளை மேற்கொள்ளும் உரிமையும் விதவைகளுக்கு உண்டு.

ஈ. மீளுற்பத்திச் சுகாதார சேவைகள் மற்றும் குடும்பக்கட்டுப்பாடுசார் சேவைகளை விதவைகள் பெறுவதற்கான கட்டுப்பாடுகள் சட்டத்துக்கு முரணானவையாகும்.

உ. விதவைகள்மீது வலுக்கட்டாயமாக மேற்கொள்ளப்படும் இனப்பெருக்கத்தைச் சிகிச்சைகள் எவையும் சட்டத்துக்கு முரணானவையாகும். அத்தகைய சிகிச்சையை மேற்கொள்ளும் எவரும் தண்டனைக்குரிய மோசமான குற்றச் செயல்களின் வரிசையிற் குற்றவாளியாவார்.

6. சமூக கலாசார விடயங்கள்

தமது கணவரை இழந்த பெண்களும், கணவரிடமிருந்து பிரிந்து வாழும் பெண்களும் சமூகத்தினால் ஒதுக்கப்படுகின்ற சந்தர்ப்பங்கள் காணப்படுகின்றன. சிலசமயங்களில் எமது ஆடைகளும், நடத்தைகளும் கூட விமர்சிக்கப்படுகின்றன.

கணவரினால் கைவிடப்பட்ட பெண்களின் எண்ணிக்கை எமது பிரதேசங்களில் அதிகரித்து வருகின்றன. இவ்வாறு கைவிட்டுப் போகும் கணவர்களிடமிருந்து தாபரிப்புப் பணம் மற்றும் பிள்ளைகளுடைய பராமரிப்புக்கான பணம் ஆகியவற்றை பெறுவதற்கு வெகு நீண்ட காலம் பெரும் சிரமப்பட வேண்டியுள்ளது. இத்தகைய ஆண்களை கண்டு பிடிக்கவோ, அவர்கள் தங்கள் மனைவிமார்களுக்குத் தொடர்ந்து உதவ வேண்டும் என நிர்ப்பந்திக்கவோ, சட்டத்தாலும் காவல் துறையினராலும் இயலாதிருக்கின்றது.

மீண்டும் குடும்ப பந்தத்தில் இணையவிரும்பும் பெண்கள் சமூகத்தின் அவச்சொல் குறித்துப் பயப்படும் நிலை இருக்கின்றது. மீண்டும் திருமணம் முடிக்கும் பெண்களும் தமது பிள்ளைகளைத் தமது வயோதிப பெற்றோர்களின் கவனிப்பில் விட்டுச் செல்ல நேருவதால் அப்பிள்ளைகளுக்கான கவனிப்புக் குறைகின்றது.

நாம் கோருவதாவது:

சமூகத்தில்தனியாகவாமும்பெண்களின்உரிமைகள் தொடர்பாகவும் அவர்களின் சமத்துவம், சுயகௌரவம் தொடர்பாகவும், விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். குறிப்பாக ஆண்கள் மத்தியில் பால்நிலை உறவுகளைப் பற்றிய மனப்பாங்கு மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். இதற்கான விசேட நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் அமுல்படுத்தப்படவேண்டும்.

தாபரிப்பு வழக்குகளின் நடைமுறைகள் மாற்றப்பட்டு பெண்கள் விரைவாக நீதி பெறும் வகையில் வழிவகைகள் செய்யப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு தடவையும் பெண்கள் பெரும் செலவுகளுக்கும் சிரமங்களுக்கும் மத்தியில் நீதிமன்றங்களுக்கு செல்ல வேண்டிய நடைமுறைகளை மாற்ற வேண்டும்.

■ நாம் முன்மொழிவதாவது: ————— ■

பிரிவு 6: சமூக, கலாச்சார உரிமைகள்.

அ. விதவைகளது வயது மற்றும் மணவாழ்வு நிலை எதுவாக இருப்பினும், அனைத்து ஆண்கள் மற்றும் பெண்களுடன் சமத்துவத்தை அனுபவிப்பதற்கு விதவைகள் அனைவரும் உரித்துடையவராவர்.

ஆ. விதவைகளுக்கு அவர்களது குடும்பத்தில் அல்லது பிரத்தியேக வாழ்வில் அல்லது சமூகத்தில்

அல்லது பொது வாழ்வில், சொல்லிலும் செயலிலும் பாசுபாடு காட்டப்படுதல் ஆகாது.

இ. விதவையொருவரது நடமாட்டத்தில் ஏற்படுத்தப்படும் கட்டுப்பாடானது வழக்கமானது. ஆயினும் சட்டத்துக்கு முரணானதாகும். அத்தகைய கட்டுப்பாட்டினை ஏற்படுத்துவதற்குப் பொறுப்பான எவரும் குற்றச்செயல்களின் வரிசையிற் குற்றவாளியாவார்.

ஈ. நிரந்தர உறைவிடம், உணவுப் பழக்கம், உடை மற்றும் வாழ்க்கைப் பாணியினைத் தெரிவுசெய்யும் உரிமை விதவையொருவருக்கு உண்டு.

உ. மறுமணம் செய்யும் உரிமையும் அவர் தெரிவு செய்யும் எவரையும் மணமுடிக்கும் உரிமையும் விதவையொருவருக்கு உண்டு.

ஊ. விதவையொருவரை அவரால் தெரிவு செய்யப் படாத ஒருவரை மறுமணம் புரியும்படி வற்புறுத்துதல் சட்டத்துக்கு முரணானதாகும். அத்தகைய வற்புறுத்தலுக்குப் பொறுப்பான எவரும் குற்றச்செயல்களின் வரிசையிற் குற்றவாளியாவார்.

எ. பலதார மணங்களும் இருதார மணங்களும் சட்டத்துக்கு முரணானவையாகும். மறுமணம்

புரிந்துகொண்ட விதவையொருவரைப் பாதுகாக்கும் முகமாக, இத்தகைய சட்டத்துக்கு முரணான செயற்பாட்டில் ஈடுபடும் எவரும் சட்டத்தின் முன்னால் நிறுத்தப்படுவதனை அரசானது உறுதிசெய்ய வேண்டும்.

- ஏ. விதவைகளை எதிர்மறையான வழக்கத்துக்குத் தூண்டும் நிலையினை மாற்றுவதற்கு பொதுவான கல்விபுகட்டல் மற்றும் தலைவர்களுக்கு மாற்றுக் கருத்துப்பயிற்சியளித்தல் ஆகியவற்றினூடாக உகந்த வழிவகைகள் அனைத்தும் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும்.
- ஐ. விதவைகள்மீதான துஷ்பிரயோகம் எதுவும் வழக்கம், பாரம்பரியம், அல்லது மதம் ஆகியவற்றினைக் காரணம்கூறிநியாயப்படுத்தப்படலாகாது.
- ஓ. விதவைகள் அனைவரும் சுயஉதவிக் குழுக்களாகவும் வலுப்பெற்ற குழுக்களாகவும் தம்மை உருவாக்கிக் கொள்வதற்குரிய உதவிகள் வழங்குவதற்கான அனைத்து வழிவகைகளும் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.
- ஔ. ஜீவனாம்சம், தாபரிப்பு வழக்குகள் நீதிமன்றில் விரைவாகத் தீர்க்கப்படவேண்டும். நீதிமன்றினால் பிறப்பிக்கப்பட்ட ஆணைப்படி அத்தகைய தாபரிப்புசார் நிதிக் கொடுப்பனவுகள் ஒழுங்காக

வழுங்கப்படுவதைக் கண்காணித்து தொடர் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுவதற்கான சிறந்த ஒழுங்குமுறைககள் இயற்றப்பட்டிருத்தலை அரசானது உறுதிசெய்து கொள்ள வேண்டும்.

7. காணாமற்போனோர், தடுப்பில் வைக்கப் பட்டுள்ளோர்.

காணாமற்போனோர் பற்றியும், கடத்தப்பட்டவர் பற்றியும் நீண்டகாலம் தடுப்புக்காவலில் வைக்கப் பட்டுள்ளோர் பற்றியும் கவலை கொள்கின்றோம்.

காணாமற்போன எமது மகன்மார், மகள்மார் சகோதரர்கள் கணவன்மார்களைத் தேடிக்கண்டு பிடிக்கும் ஆற்றல் எமக்கு இல்லை. அவர்களின் முடிவு தெரியாததனால், எமக்கு உரிய நட்ட ஈடு வழங்கப்படாது, காணி உறுதியில் பெயர் மாற்றம் செய்தல் போன்ற அத்தியாவசிய தொழிற்பாடுகளில் ஈடுபடாது, நாம் முடிவின்றிக் காத்து நிற்கின்றோம். இதனால் பல அரச உதவிகளையும் இழந்ததுண்டு.

தடுப்பில் இருப்பவர்களுக்குத் தேவையான சட்ட ஆலோசனை பெறுவதற்கோ அவர்களின் வழக்கைத் தொடரவோ எமக்கு வசதிகள் இல்லை.

கணவரின் இறப்புக்கு வழங்கப்படும் நட்டஈடு ஒழுங்காக வழங்கப்படுதல் இல்லை என்பதுடன் அது போதுமானதாக இல்லை.

நாம் கோருவதாவது:

எமது குடும்பத்தைச் சேர்ந்த காணாமற் போனோரைப் பற்றிய தகவல்களை அரசு எமக்குத் தரவேண்டும்.

தடுப்புக் காவலில் இருப்போர் மீது துரித விசாரணைகளை நடாத்தி அவர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டும். அதற்கான சட்ட உதவியை வழங்குவதோடு வழக்குகளின் முன்னேற்ற விபரங்கள் குடும்பங்களுக்குத் தெரியப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

காணாமற் போனோர் தொடர்பாக புலன் விசாரணை செய்வதற்கு ஆண் அலுவலர்கள் எமது வீடு தேடி வருவது பாலியல் தொந்தரவுகளுக்கு இட்டுச் செல்லுகின்றது. இது சமூகத்தின் பழிச் சொல்லுக்கும் எம்மை ஆளாக்குகின்றது. தனியே வாழும் பெண்களுடன் தொடர்புகளைப் பேணுவதற்கு பெண் காவல் உத்தியோகத்தர்கள் நியமிக்கப்படவேண்டும்.

எமக்கு வழங்கப்படவேண்டிய நடட ஈடுகளின் தன்மையும், அவற்றைப் பெற்றுக்கொள்ளும் முறையும் எமக்குத் தெளிவாக அறிவிக்கப்பட வேண்டும். இழந்த உயிரை ஈடு செய்ய முடியா விடினும், வழங்கப்படும் நடடஈடு ஓரளவாவது உயிரிழப்பினால் குடும்பம் இழந்தவற்றின் பெறுமதியாக இருக்கவேண்டும்.

காணாமற்போனோரைக் குறித்து அவர் காணாமற் போனதன் சாட்சியமாக சான்றிதழ் வழங்கப்பட வேண்டும். இச்சான்றிதழ் காணி உரிமையாளரை மாற்றுதல், உதவித் திட்டங்கள் பெறுதல், பிள்ளைகளை பாடசாலையில் சேர்த்தல், நட்ட ஈடு பெறுதல் போன்ற சகல உத்தியோகபூர்வ கொடுக்கல் வாங்கல்களுக்கும் உபயோகிக்கக்கூடிய சான்றிதழாக இருக்க வேண்டும்.

காணாமற்போனோருக்கும் நட்டஈடு வழங்கப்பட வேண்டும்.

■ நாம் முன்மொழிவதாவது: ————— ■

பிரிவு 7: காணாமற்போனோர் மற்றும் தடுப்பில் வைக்கப்பட்டுள்ள குடும்ப உறுப்பினர்கள்

அ. காணாமற்போனோர் மற்றும் தடுப்புக்காவலில் உள்ளோரது சரியான எண்ணிக்கை, பெயர்கள் மற்றும் அவர்கள் எங்கிருக்கிறார்கள் என்பது பற்றிய விபரங்களை அரசு கட்டாயமாக வெளியிட வேண்டும்

ஆ. அரசியற் காரணங்களுக்காக தடுத்துவைக்கப்பட்டோரது வழக்குகளும் நீதிமன்றங்களினால் தடுப்புக்காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ளோரது வழக்குகளும் துரிதமாக விசாரிக்கப்பட்டு குற்றஞ் சாட்டப்பட்டோர் விடுதலை செய்யப்பட வேண்டும்.

- இ. தடுப்பில் இருப்பவர்களுக்குத் தேவையான சட்ட ஆலோசனைசார் உதவிகள் வழங்கப்பட வேண்டும். அவர்களது வழக்குகளின் முன்னேற்றம் சார்பான போதிய விபரங்கள் குடும்பங்களுக்குத் தெரியப்படுத்தப்படவேண்டும்.
- ஈ. மரணச் சான்றிதழுக்குப் பதிலாக சகல அரசு மற்றும் சட்ட சம்பந்தமான அனைவராலும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியதான, காணாமற் போனதன் சாட்சியமாக, சான்றிதழ் ஒன்று அரசினால் வழங்கப்படவேண்டும். இச்சான்றிதழ் காணி உரிமையாளரை மாற்றுதல், உதவித் திட்டங்கள் பெறுதல், பிள்ளைகளை பாடசாலையில் சேர்த்தல், நட்ட ஈடு பெறுதல் போன்ற அனைத்து உத்தியோகபூர்வ கொடுக்கல் வாங்கல்களுக்கும் உபயோகிக்கப்படக்கூடிய சான்றிதழாக இருக்க வேண்டும்.
- உ. பெண்களையும் மற்றும் இளவயது உறவினர் களையும் கொண்ட காணாமற் போனோரது குடும்பங்களில் அவர்கள் தொடர்பாக புலன் விசாரணை செய்வதற்கு பெண் காவல் அலுவலர்கள் விசாரணைக்குழுக்களில் இடம்பெற வேண்டும்.
- ஊ. காணாமற்போனோரது குடும்பங்களுக்கு நட்ட ஈடு வழங்கும் திட்டங்களை அரசு நிறுவ வேண்டும்.

- எ. காணாமற்போனோரது குடும்பங்களுக்கு வழங்கப்படுவதற்கென ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள நடட ஈடு குறித்த திட்டங்கள் சார்பான தகவல்களை அரசானது அக்குடும்பங்களுக்கு வழங்குவதுடன் அவ்வித நடடஈடுகளைப் பெறுதவதற்குரிய வழிமுறைகளையும் தெரியப்படுத்த வேண்டும்.
- ஏ. காணாமற்போனோரது குடும்பங்களுக்கு வழங்கப் படும் எதுவித நடடஈடும் இழக்கப்பட்ட உயிரினதும் அத்துடன் இழப்பு காரணமாக குடும்பத்தினர் அடைந்த துன்பத்தின் பெறுமதியைப் பிரதி பலிப்பதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

அமரா

குடும்பத் தலைமைப் பெண்கள் ஒன்றியம்.

අමරා කාන්තා ගෘහ මූලික
කාන්තාවන්ගේ එකතුව මගින් යෝජිත

විදුහ, මානව සම්පත් සංවර්ධන
කේන්ද්‍රය මගින් පහසුකම්
සලසනු ලැබූ

වැන්දඹුවන් සඳහා වූ ජාතික ප්‍රඥප්තිය, ශ්‍රී ලංකාව

ශ්‍රී ලංකාව, ස්ත්‍රියට එරෙහිව පවතින සියලුම
ආකාරයේ වෙනස් කොට සැලකීම් සහ මූලික
තුරන් කරලීමේ ප්‍රඥප්තියට (සීඩෝ) එකඟතාවය
පළකොට පිළිගෙන ඇති නිසාත්,

එක්සත් ජාතීන්ගේ 1325 ආරක්ෂක කමිටු ආඥා
පණතට සහතික කරන ආකාරයට ගැටුම්
නිරාකරණයේදීත්, සාමය පිළිබඳ සංවාදයේදීත්,
සාමය ගොඩ නැගීම හා ප්‍රතිස්ථාපනය
කිරීමේදීත්, මානව වාදී ලෙස ප්‍රතිචාර දැක්වීමේදී
හා පසු යුද ප්‍රදේශයන් ප්‍රතිසංස්කරණයේදීත්,
බල කර සිටින්නේ ස්ත්‍රී පුරුෂ දෙපාර්ශවයේම
සමාන සහභාගීත්වය හා පූර්ණ අන්තර්ග්‍රහණය
සාමය හා සුරක්ෂිතභාවය නඩත්තු කිරීමේ හා
ප්‍රවර්ධනය කිරීමේ සියලුම උත්සාහයන්හිදී
අත්‍යවශ්‍ය බවත්,

ශ්‍රී ලාංකික ජනරජයේ ව්‍යවස්ථාවට අනුව ස්ත්‍රීපුරුෂ සමාජ භාවීය සමානත්වය පිළිගෙන ඇති බවත්, ස්ත්‍රී පුරුෂ භාවය අනුව කිසිවෙකුටත් වෙනස් කොට සැලකීම තහනම් බවත්, ස්ත්‍රීපුරුෂ සමාජභාවීය අසමානතාවය දුරලීමට ස්ථාවර පියවර ගන්නා බවත් සහ,

ශ්‍රී ලංකාවේ පවතින කාන්තා ප්‍රඥප්තියට අනුව කාන්තාවගේ පූර්ණ සංවර්ධනයට හා සුබ සිද්ධියට අවශ්‍ය සියලුම අවශ්‍යතා සපුරාලීමට අවශ්‍ය නිසියාකාර විසඳුම් හා තීරණ ගන්නා බවට සහතික කරන බවත්,

විශේෂයෙන්ම වැන්දඹුවන් වෙනස් කොට සැලකීමිචලට භාජනය වන බවත් සාමාජීය හා සංස්කෘතික වශයෙන් කොන් කිරීමට, අපයෝජනයට හා ප්‍රචණ්ඩත්වයට ලක් වන බවත් ඔවුන් සිවිල් සමාජයේ හා දේශපාලන ව්‍යුහයන් තුළ පරිපූර්ණ ලෙස සහභාගීවීමට බාධා පමුණුවන අයහපත් හෝ අවාසනාවන්ත තැනැත්තන් ලෙසට සලකනු ලබන බවත්,

වාසස්ථාන, ආහාර සහ අධ්‍යාපනය සඳහා වූ මානව අයිතිවාසිකම් වැන්දඹුවන්ට හා ඔවුන්ගේ දරුවන්ට අහිමිකිරීමට මගපාදන වැන්දඹුවන්ගේ දරිද්‍රතාව හේතුවෙන් සමස්තයක් ලෙස සමාජයටම බලපාන වැන්දඹුවන් සම්බන්ධයෙන් පවතින නින්දා සහගත හා

වෙනස් කොට සැලකීමිවල බලපෑමක් පවතින බවට පිළිගෙන ඇති නිසාත්,

වැන්දඹුවන් ප්‍රධාන සාමාජීය හා ආර්ථික ක්‍රියාකාරීකයින් වන බවටත් ගැටුම් නිරාකරණයේ දී, සාම සාකච්ඡාවල දී, සාමය ගොඩනැගීමේ දී, පශ්චාත්-යුධ ප්‍රතිසංස්කරණයේ දී හා වැදගත් කාර්යභාරයක් ඉටු කරන බවටත්, සාමය හා ආරක්ෂාව ප්‍රවර්ධනය කරන්නන් බවටත් යළි සහතික කරමින්,

ශ්‍රී ලංකාව තුළ කාන්තාවන් විශාල පිරිසක් වැන්දඹුවන් හා කාන්තා ගෘහමූලිකයින් වන බවත් සියලුම ප්‍රතිපත්ති ගොඩනැගීමේ කටයුතු හා තීරණ ගැනීමිවල දී වැන්දඹුවන්ගේ දෘෂ්ටිකෝණය ඒකාරාශී කිරීමේ හදිසි අවශ්‍යතාවක් පවතින බවටත් ඔවුන්ගේ සංඛ්‍යාව හා වාතාවරණ ඇගයීමට, වෙනස්කොට සැලකීම හා දරිද්‍රතාව මූලිනුපුටා දැමීමට හා ඔවුන්ගේ අම්ල සාමාජීය ප්‍රාග්ධනය පිළිගැනීම පිණිස වර්තමාන හා අනාගත රජයන් විසින් හැකි සියලුම ක්‍රියාමාර්ග ගන්නා බවට සහතික කරන බවට පිළිගෙන ඇති නිසාත්,

ශ්‍රී ලංකාවේ වැන්දඹුවන් වන අපි, මෙයින් ඉදිරිපත් කරනු ලබන අපගේ ගැටළු හා ඉල්ලීම් පදනම් කර ගත් ජාතික වැන්දඹු ප්‍රඥප්තියක් සකස් කරන මෙන් ඉල්ලා සිටිමු.

1. ආරක්ෂාව සහ සුරක්ෂිතතාව

හමුදාකරණය සහ හමුදාවන් අඛණ්ඩ අපට අපගේ ආරක්ෂාව සහ සුරක්ෂිතතාව පිළිබඳ හිතියක් පවතී.

මෙසේ පවතින හිතකාව නිසා අපට අපගේ රැකිරීම් කටයුතු සහ සෞඛ්‍ය සේවාවන් ලබාගැනීමට යැමේ අපහසුතාවන්ට මුහුණ දීමට සිදුව ඇතී

සුරක්ෂිතතාවයේ අඩුපාඩුකම් සහ ස්ථිර වාසස්ථාන නොමැතිකම නිසා අපගේ කායික අනාරක්ෂිතභාවය තීව්‍ර කරයි.

හමුදාකරණය සහ හමුදා පෙනීසිටීම සෘජුවම අපව ලිංගික හිංසනයට ගොදුරුවිය හැකි අවදානමක් මතු කර පෙන්වයි,

ආරක්ෂාව සැපයීම වගකීමක් ලෙස පැවරී ඇති අය, එනම් පොලීසිය වැනි ආයතන ප්‍රවණත්වයේම භූමිකා රඟ දක්වන ආයතන බවට පත්වී ඇත.

එහිසාම අපි මෙසේ කියා සිටිමු.

හමුදාකරණය නවත්වනුී හමුදා සේනාංක වහා ඉවත් කරගනු.

උතුරු නැගෙනහිර පළාත්වල සිවිල සමාජ කටයුතුවලදී හමුදා නියෝජනය අඩු කළ යුතුයි.

ආරක්ෂාව සැපයීමට බැඳී සිටින පොලිසිය ස්ත්‍රීන්ගේ අනාරක්ෂිතභාවයට කටයුතු නොකර සිය රාජකාරියන්හි යෙදිය යුතුයි

■ අපගේ යෝජනාවන්: ————— ■

1වැනි වගන්තිය: ආරක්ෂාව හා සුරක්ෂිතභාවය

අ. වැන්දඹුන් පිරිනැමීමක්, ත්‍යාගයක් හෝ උරුමයෙන් හෝ බද්දකින් යන මාර්ගයකින් අත්කර ගත් ඔවුන්ගේ ඉඩම් හෝ දේපළ “අල්ලා ගැනීම” සහ ඔවුන්ව “නෙරපා දැමීම” හෝ වෙනත් ඕනෑම ආකාරයක නීති විරෝධී අහිමිකිරීමක් බරපතල අපරාධ කාණ්ඩයක් ලෙස දඬුවම් කළ හැකි අපරාධ වරදවල් වේ.

ආ. වැන්දඹුවකගේ දේපළ කිසිවක් ඇයට අහිමිකිරීමට හෝ විනිශ්චයකරුවෙකගේ හෝ මහේස්ත්‍රාත්වරයෙකගේ නියෝගයක් නොමැතිව ඇගේ දරුවෙකගේ භාරකාරත්වය ලබා ගැනීමට උත්සාහ කරන හෝ කටයුතු කරන ඕනෑම තැනැත්තෙක් දැඩි බරපතල අපරාධ කාණ්ඩයක් සඳහා වරදකරු වේ.

ඇ. වැන්දඹුවක් ශාරීරිකව, මානසිකව හෝ ලිංගිකව අපයෝජනයට ලක් කරන ඕනෑම තැනැත්තෙක් දැඩි බරපතල අපරාධ කාණ්ඩයක් සඳහා වරදකරු වේ.

අූ. කාන්තාවන් හා ගැහැණු ළමයින් ලිංගික සුරාකෑම, බලහත්කාරයෙන් ගණිකා වෘත්තියේ නිරතකරවීම හා කුටිටනයට සම්බන්ධ, හෝ ආධාර කරන හෝ අනුබල දෙන ඕනෑම තැනැත්තෙක් දැඩි බරපතල අපරාධ කාණ්ඩයක් ලෙස දඬුවම් කළ හැකි වරදක් සඳහා වරදකරු වේ.

ඉ. චෝදනා නඟා ඇති අපරාධ සඳහා වින්දිතයන් බවට පත්වීමට වැන්දඹුවන් කැමැත්ත පළ කර ඇත යන්න මෙම නීතියේ දී විත්ති වාචකයක් නොවේ.

ඊ. වැන්දඹුවන් හා ඔවුන්ගේ දරුවන් ශාරීරික හා ලිංගික අපයෝජනයෙන්, බලහත්කාරයෙන් ගණිකා වෘත්තියේ නිරත කරවීමෙන් හා කුටිටනයෙන් ආරක්ෂා කිරීම සඳහා රජය විසින් සුදුසු සියලුම ක්‍රියාමාර්ග ගත යුතුය.

උ. වැන්දඹුවන් හා ඔවුන්ගේ යැපෙන්නන් සඳහා ඔවුන්ගේ පුද්ගලික තත්ත්වය, දේපළ හා ආරක්ෂාව සම්බන්ධ කරුණු පිළිබඳව විශේෂ නීති ආධාර මධ්‍යස්ථාන පිහිටුවිය යුතුය.

උඟ. ශාරීරික අපයෝජනට, ලිංගික අපයෝජනයට, බලහත්කාරයෙන් ගණිකා වෘත්තියේ නිරතකරවීමට හා කුටිටනයට භාජනය

වූ වැන්දඹුවන් හා ඔවුන්ගේ යැපෙන්නන් සඳහා නොමිලේ උපදේශනය හා ක්ෂණික වෛද්‍ය සේවා සපයන වැන්දඹු රැකවරණ මධ්‍යස්ථාන පිහිටුවිය යුතුය.

ඵ. අභ්‍යන්තරව අවතැන් වූ වැන්දඹුවන් හා ඔවුන්ගේ යැපෙන්නන් ආරක්ෂා කිරීම සඳහා රාජ්‍ය විසින් සියලු යෝග්‍ය හා විශේෂ ක්‍රියාමාර්ග ගත යුතුය.

ඵ. වැන්දඹුවන් හා ඔවුන්ගේ යැපෙන්නන් විසින් කරනු ලබන පැමිණිලි හා ප්‍රශ්න විමසීම්වලට පහසුකම් සැලසීම හා සහායවීම පිණිස සියලුම පොලිස් ස්ථානවල කාන්තා පොලිස් නිලධාරිනියන් පත් කළ යුතුය.

ඹ. වැන්දඹුවන් ශරීරය හෝ ඔවුන්ගේ නිවාසවල සිදු කරන සියලුම ආරක්ෂක සෝදිසි කිරීම්වල දී කාන්තා පොලිස් නිලධාරීන් කැටුව යා යුතු වන අතර මෙම නීතියට පටහැනිව සිදු කරන ඕනෑම සෝදිසි කිරීමක් නීතිවිරෝධී වේ.

ඹ. රජයේ අදාළ අධිකාරීන් විසින් වැන්දඹු සාක්ෂිකරුවන් හට විශේෂ ආරක්ෂාවක් සැලසිය යුතුය.

ක. “කාන්තාවන්ට එරෙහි ප්‍රචණ්ඩත්වය” යන පදයට වැන්දඹුවට එරෙහි ශාරීරික, ලිංගික

හෝ මානසික හානිය හෝ පීඩනය ඇති කරන ක්‍රියාවන් සිදු කිරීමට කරන තර්ජනය, බලහත්කාරය හෝ නිදහස අහිමිකිරීම ඇතුළුව ශාරීරික, ලිංගික හෝ මානසික හානිය හෝ පීඩනය ප්‍රතිඵලය වන හෝ ප්‍රතිඵලය විය හැකි ස්ත්‍රී-පුරුෂභාවය පදනම් කර ගත් ප්‍රචණ්ඩත්වයේ ඕනෑම ක්‍රියාවක් ඇතුළත් වේ.

- ග. සියලුම සිවිල් පරිපාලනය සිවිල් නිලධාරීන් විසින් මිස හමුදා නිලධාරීන් විසින් සිදු නොකරන බවට රජය වගබලා ගත යුතුය.

2. ජීවහෝතායත් හා සමාජ කුරක්ෂිතතාවය

අපගේ ජීවනෝපාය අවස්ථා අතිශයින්ම සීමිත වන අතර සෘතු අනුව වගා කටයුතු කෙරෙන බැවින්ද සීමාවන් පවතී. එබඳු සීමාසහිත අවස්ථාවලදී පවා අපව වෙනස්කොට සැලකීමිචලට ලක්වෙයි. (එනම් පිරිමින්ට දවසකට රු. 1000/- සිට 500/- දක්වා ගෙවද්දී ස්ත්‍රීයකට ගෙවනු ලබන්නේ රු.300/- ක් වැනි අඩු මුදලකි.)

අපගේ කුසලතා වර්ධනයන් සඳහා පුහුණුවීම් අවස්ථාද පිරිමින්ට වඩා බෙහෙවින් අඩුයි එනිසාම අපගේ සීමිත කුසලතා වර්ධනය කරගත් නොහැකි ස්ථිර ආදායමක් නොමැති දුප්පතකමෙන් පීඩා විදින කාන්තා

ගෘහමූලිකයන් වන අපට මූල්‍ය ආයතන වලින් ණය පහසුකම් ද ලබාගත නොහැක.

ආණ්ඩුවෙන් ක්‍රියාත්මක කෙරෙන සමහර ස්වයන් රැකියා වැඩසටහන්වල ප්‍රතිලාභීන්ට වයස් සීමාවක් පනවා ඇත. උදා: ප්‍රතිලාභීන් අවුරුදු 50 ට අඩු වියයුතුයි එය අවුරුදු 50ට වැඩි ස්වයන් රැකියා ලාභී කාන්තාවන්ට කෙරෙන වෙනස්කොට සැලකීමකි.

පොහොර සහනාධාර ව්‍යාපෘතු හා අනෙකුත් කෘෂිකර්ම දීමනා හා සහන සැපයෙන්නේද වී ගොවියන්ට පමණි උස්බිම් වගා කරන ගෙවිලියන්ට මෙම සහන නොලැබෙයි.

යටිතල පහසුකම් අඩුකම, එනම් ප්‍රවාහන හා මත් මාවත් පහසුකම් අඩුකම අපගේ සීමිත වගා කටයුතුවලට බාධා පමුණුවයි.

බොහෝ ප්‍රදේශවල, විශාල සාරවත් වගාබිම් හමුදාවන් විසින් අත්පත් කරගෙන සිටින බැවින් අපට අපගේ හුරු පුරුදු වගාබිම් වලට යෑම වළක්වා ඇත.

මෙසේ ජීවනෝපායන් සීමා වීම නිසා අපට සමහරවිට නීතිවිරෝධී ආදායම් උපයන මාර්ග වලට පවා අවතිර්ණ වන්නට සිදුවී තිබේ. එනම් නීතිවිරෝධී ලෙස මත්පැන් පෙරීම සහ

මැදපෙරදිගට ගෘහසේවිකාවන් සේ සංක්‍රමණය වීම සැබවින්ම අපගේ පවුල්වලට සෘජුවම අහිතකර සේ බලපාන කාරණයන්ය.

වහිසාම අපි මෙසේ කියා සිටිමු.

ජනතා සහායක ව්‍යාපෘති ක්‍රියාත්මක කරන රාජ්‍ය ආයතන වලට මෙන්ම රාජ්‍ය නොවන ආයතනවලටද අපි මෙසේ බලකර කියා සිටිමු. එනම් ප්‍රදේශයේ පවත්නා තත්ත්වයන්ට අනුරූපීව කාන්තා ගෘහමූලිකයින්ගේ අවශ්‍යතා හා කුසලතා හඳුනාගෙන ඒ අනුව එම වැඩසටහන් සැලසුම් කොට ක්‍රියාත්මක විය යුතුය.

රජය මගින් ක්‍රියාත්මක කෙරෙන වැඩසටහන් වලදී කාන්තා ගෘහමූලිකයින් සඳහා වයස් සීමා නොපැනවිය යුතුය.

උස්බිම් වගාවන්හි යෙදෙන කාන්තාවන්ට පොහොර සහනානාධාර හා අනෙකුත් පහසුකම් හා ණය මුදල් ලබා දිය යුතුය.

ප්‍රාදේශීය ආර්ථිකය මෙන්ම ප්‍රාදේශීය ප්‍රජාවගේද සංවර්ධනය හා ශක්තිමත් කිරීම අරභයා භෞතික සංවර්ධනය හා ආර්ථික ඵ්වර්ධනය සිදුවිය යුතුය.

කාන්තාවන්ගේ වෙළඳපොළ කුසලතා සඳහා පුහුණු ලබා දිය යුත්තේ ඔවුන්ගේ අනෙකුත් වගා

වැඩකටයුතු වලදී කෙරෙන නිෂ්පාදනයන්ට ස්ථිර වෙළඳ පොළක්ද සකසා දීමට සැලසුම් සකස් කිරීමෙනි.

යටිතල පහසුකම් සංවර්ධනය, එනම් මංමාවත් සකස් කිරීම, විදි පහත් යෙදීම මෙන්ම පොදු ප්‍රවාහන කටයුතු සංවර්ධනය කිරීම අධිවේගී මාර්ග දෙපස පමණක් නොව අභ්‍යන්තරයේ ඇති දුෂ්කර ගම් නියම්ගම් දක්වා ව්‍යාප්ත කළ යුතු වෙයි

■ අපගේ යෝජනාවන්: ————— ■

2වැනි වගන්තිය: ජීවනෝපායන් හා සමාජ සුරක්ෂිතතාවය

අ. වැන්දඹුවන්ට අනෙක් කාන්තාවන්ට හා පුරුෂයන්ට මෙන්ම සමාන රැකියා අවස්ථාවන්ට, නිපුණතා පුහුණුවට හා වේතන ලැබීමට අයිතිය තිබේ.

ආ. කාන්තාවක් වැන්දඹුවක් වීම, අවමංග්‍ය වාරිත ඉටු කිරීම සඳහා රැකියාවෙන් නිවාඩු ලබා ගත යුතුවීම හෝ ශෝකය දනවන ඇඳුම් ඇඳීම හේතුවෙන් ඇයව රැකියාවෙන් ඉවත් කිරීම නීති විරෝධී වන අතර එසේ සේවයෙන් පහ කිරීමට වගකිව යුතු තැනැත්තන් වරදකට වරදකරුවන් වන අතර එවැනි සේවයෙන්

පහකරනු ලැබීමකට භාජනය වන ඕනෑම කාන්තාවකට නැවත සේවයේ පිහිටුවනු ලැබීමට පමණක් නොව එකී වෙනස් කොට සැලකීම වෙනුවෙන් වන්දියක් හිමිකම්පෑමට අයිතිය ඇත.

ඇ. වැන්දඹුවකගේ වැන්දඹුභාවය, වයස හෝ යැපෙන්නන් සංඛ්‍යාව මත ඇයව රජයේ ජීවනෝපාය අනුග්‍රහ වැඩසටහන්වලින් ඉවත් කිරීම නීතිවිරෝධී වේ.

ඉ. වැන්දඹුවන්ට හා උස්බිම් වගාවන්හි යෙදෙන කාන්තාවන්ට පොහොර හා අනෙකුත් සහනානාධාර පහසුකම්ලබා දිය යුතුය.

ඊ. ගම්මානවල හා දුෂ්කර ප්‍රදේශවල සිදු කරන ආර්ථික හෝ යටිතලපහසුකම් ආයෝජන හෝ සංවර්ධන කටයුතුවල දී ප්‍රදේශීය ආර්ථිකය හා ප්‍රජාව ශක්තිමත් කිරීම සඳහා ප්‍රාදේශීය සම්පත් හා නිපුණතා උපයෝගී කර ගැනීමට හා සංවර්ධනයට ප්‍රමුඛතාවය දීම වෙනුවෙන් සියලුම ක්‍රියාමාර්ග ගැනීම සඳහා රජයට අනිවාර්ය කිරීම.

උ. දුෂ්කර අභ්‍යන්තර ප්‍රදේශවල යටිතලපහසුකම් සංවර්ධනය කිරීම රජය මගින් තහවුරු කිරීම හා ඒ සඳහා ප්‍රමුඛතාවය ලබාදීම.

3. හිමිකම් සහ සුභ සාධන සඳහා ප්‍රවේශවීම

යුද්ධය නිසා බොහෝමයකගේ පෞද්ගලික ලිපි ලේඛණ විනාශවීම නිසා, එනම් නිවාස සහ දේපල වල අයිතිය කියැවෙන ඔප්පු යනාදිය ඉදිරිපත කළ නොහැකි එනිසාම ඔවුන්ට නිවාස වහාම නැවත් ගොඩනැගීම සඳහාත්, ඒවාට ආරක්ෂිත සනීපාරක්ෂක පහසුකම් ප්‍රමාණවත් ලෙස ඉදිකර ගැනීමට නොහැකියි එමෙන්ම කාන්තාවන්ගේ ආර්ථික සුරක්ෂිතතාව දියුණු කර ගැනීමට හෝ ආදායම් උපයන මාර්ගවල ධාරිතාවර්ධනය කර ගැනීමද අරගලයක්ම වී ඇත.

බොහෝ වැඩසටහන් වලදී සාමාජිකයින් විශාල ප්‍රමාණයක් සිටින පවුල්වලට විශේෂ සැලකිල්ල ලැබෙන නමුදු දෙතුන් දෙන කාන්තාවන් පමණක් සිටින පවුල්වලට නිසි අවධානයක් නොලැබේ.

විවිධ සහායක වැඩසටහන්, එනම් නිවාස ව්‍යාපෘති, අත්වැඩ දීම ආදී ඉදිකිරීම් කටයුතුවලදී සමහර ගෘහ මූලික කාන්තාවන්ට සිදුවන්නේ කුලී ගෙවා වැඩ කරගන්නට යෑම නිසා ණය ගැතිභාවය වැඩිවීමක් සිදුවෙයි. එය කබලෙන් ලිපට වැටීමකි.

තවත් නිදසුනක් නම්, යටිතලපහසුකම් තමන් විසින්ම සපයා ගතයුතු බව පාලකයන් කියද්දී

කාන්තාවන් අතරම. වෙයි. විදුලි කණු සපයා ගැනීමට හා විදුලි රැහැන් සපයාගැනීමට කාන්තාවෝ බොහෝවිට අසමත් වෙති. මේවා සැපයීම ඇත්තෙන්ම සිදුවිය යුත්තේ රජය මගිනි. මේ දුෂ්කරතාවන් නිසා විදුලිය සපයා ගන්නට නොහැකිවීම කාන්තාවන්ගේ පුද්ගල ආරක්ෂාවට විශාල තර්ජනයකි. විදුලිය නොමැතිකම් ඔවුන්ගේ අන්‍යාරක්ෂිත බව තීව්‍ර කරන කාරණයක් බව නැවත නැවතත් කිවයුතු නැත.

රජය විසින් කෙරෙන තීන්දු ගැනීම්වල කිසිදු විනිවිදභාවයක් නොමැති ස්වභාවය නිසාම කණ්ඩායම් අතර වෙනස්කොට සැලකීම් සිදුවන බවට අහිතකර හැඟීම් ඇතිවෙයි. එනම් කාන්තා ගෘහමූලිකයින් එමගින් සෙසු සමාජයෙන් කොන්වීමක් සිදුවෙයි.

ඉහළ යන ජීවන වියදම හා පවතින උද්ධමනය නිසා රජයෙන් පිරිනමනු ලබන සොවිවම් යැපීම් දීමනාව ජීවත්වීමට කිසිසේත් නොසරිලන බව අවධාරණය කළ යුතුයි.

එහිසාම අපි මෙසේ කියා සිටිමු.

ස්ත්‍රීන්ම ඉලක්ක කර ගත් විශේෂ වැඩසටහන් කාන්තාවන්ගේ විනාශවූ පෞද්ගලික ලිපි ලේඛණ, ඉඩම් ඔප්පු යනාදිය නැවත ලබා ගැනීමට වැඩපිලිවෙලක් ක්‍රියාත්මක විය යුතුයි.

කාන්තා ගෘහමූලිකයින්ට ඔවුන්ගේ ජීවිත යළි ගොඩනගා ගැනීම සඳහා ඔවුන්ට සරිලන වැටුපක් ලබා දෙන ජීවනෝපායන් සකසා දෙන සහායක වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කළ යුතුය.

මෙම ස්ත්‍රීන් සඳහා රජයෙන් ලැබෙන හිමිකම් හා සහගතාධාර පිළිබඳවත්, ඒවා ලබා ගන්නා ප්‍රවේශයන් පිළිබඳවත් එසේම ඔවුන් පිළිබඳව රජය ගනු ලබන තීන්දු හා තීරණ පිළිබඳවත් විනිවිද භාවයක් තිබිය යුතුයි.

ජීවන දීමනාව සමගම විශේෂ විශ්‍රාම වැටුප් දීමනාවක් ද ක්‍රියාත්මක කිරීමේ වැඩපිළිවෙළක් සැලසුම් කොට ක්‍රියාත්මක කළ යුතුයි.

■ අපගේ යෝජනාවන්: ————— ■

3වැනි වගන්තිය: හිමිකම් සහ සුභ සාධන සඳහා ප්‍රවේශවීම

අ. වැන්දඹුවන්ට විශ්‍රාම වැටුප් හා පවුල් ප්‍රතිලාභ ලැබීමට අයිතියක් තිබෙන අතර මෙම ප්‍රතිලාභ ලබා ගැනීමේ ප්‍රවේශයට බාධා කරන ඕනෑම නිලධාරීවරුදී බාධාවන් ඉවත් කිරීමට රාජ්‍ය වගබලා ගත යුතුය.

ආ. වැන්දඹුවන් හිමිකම් ලබන ප්‍රතිලාභීන් වන සියලුම මූල්‍ය හා වෙනත් සහායන්

සම්බන්ධයෙන් දැනුවත් කිරීමට හා එම ප්‍රතිලාභ වෙත ප්‍රවේශවීමට ඔවුන්ට සහායවීමට සඳහා රජය විසින් අවශ්‍ය විශේෂ පියවර ගැනීම.

අ7. දේපළ ඔප්පු හා හඳුනා ගැනීමේ ලේඛණ වැනි වැන්දඹුවන්ගේ නැති වූ පුද්ගලික ලිපිලේඛණ සොයා ගැනීමට සහායවීම සඳහා හා එම කටයුතු ඉක්මන් කිරීම සඳහා ආදායම් රාජ්‍ය බලධාරීන් විසින් විශේෂ ක්‍රියාමාර්ග ගන්නා බවට රජය විසින් වගබලා ගත යුතුය.

අ7. රජය විසින් වැන්දඹුවන්ට සපයන ආධාර වැඩසටහන් සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කරන සියලුම රාජ්‍ය නියෝජිතයන් තුළ අනිවාර්ය, පාරදෘශ්‍ය හා වගකීම දරන තීරණ ගැනීමේ ක්‍රියාවලියක් බලාත්මක කළ යුතුය.

ඉ. දරුවන්, අනාථ දරුවන්, වැඩිහිටි තැනැත්තන්, රෝගීන්, තුවාල ලැබූ තැනැත්තන් හා බෙලහීන තැනැත්තන් වැනි වැන්දඹුවන්ගේ යැපෙන්නන් හඳුනා ගැනීමට හා ඔවුන්ට සහායදීමේ දී පවතින අඩුපාඩු පිරිමසා ඇති බවට තහවුරු කිරීම සඳහා රජය විසින් යෝග්‍ය සියලු පියවර ගත යුතුය.

4. අධ්‍යාපනය

සන්නද්ධ අරගලය නිසා අධ්‍යාපන කටයුතු මග හැරුණු දරුවන්ගේ මෙන්ම අධ්‍යාපන කටයුතු කඩා වැටුණු දරුවන්ට මග හැරුණු අධ්‍යාපනය නැවත ලබා ගැනීමේ අවශ්‍යතාව මතුව ඇත.

දුප්පත් කම නිසාත් බොහෝ දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනය කඩා වැටී ඇති එසේම ළමුන් පාසැල් වලට ඇතුළු කරවා ගැනීමේදී ගොඩනැගිලි සංවර්ධන අරමුදල් යනාදී වශයෙන් මුදල් ලබා ගැනීමේ සිරිත් දැන් පටන් ගෙන ඇති කාන්තා ගෘහ මූලිකයා මහත් අසීරුතාවයකට පත් වේ. එවන් කරුණු නිසා දරුවන්ද, ස්ත්‍රීන්ද අධ්‍යාපන සඳහා දක්වන උනන්දුව පිරිහීයමින් පවතී.

එනිසා අපි මෙසේ කියා සිටිමු.

දරිද්‍රතා රේඛාවේ පහළින් සිටින ළමයින්ට විශේෂ අවධානය යොමුකර අධ්‍යාපනය ලබා දීමට විශේෂ දීමනාවක් ලබා දිය යුතුය.

යුද්ධය නිසා අධ්‍යාපනය කඩා වැටුණු දරුවන්ට මගහැරුණු පාඩම් නැවත කියාදීමේ විශේෂ වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කළ යුතුය.

යුද්ධයේ අනිසි බලපෑම නිසා මානසික ව්‍යාකූලතාවන්ට ගොදුරු වූ දරුවන්ට මනෝ උපදේශන සේවා වැඩසටහන් පාසැල් මට්ටමෙන් ක්‍රියාත්මක වියයුතුය.

■ අපගේ යෝජනාවන්: ————— ■

4වැනි වගන්තිය: අධ්‍යාපනය

- අ. රජය විසින් දරිද්‍රතා රේඛාවෙන් පහළ මට්ටමේ ජීවත්වන වැන්දඹුවන්ගේ දරුවන්ගේ හා බාලවයස්කාර යැපෙන්නන්ගේ ප්‍රතිලාභය සඳහා විශේෂ අධ්‍යාපන දීමනා යෝජනා ක්‍රම සහතික කළ යුතුය.
- ආ. වැන්දඹුවන්ගේ දරුවන්ට හෝ යැපෙන්නන්ට විශේෂ අධ්‍යාපන ශිෂ්‍යත්ව ලබා දිය යුතුය.
- ඇ. රජය විසින් සිය නිවාසවලින් බැහැර රැකියා කරන වැන්දඹුවන්ගේ යැපෙන්නන් සඳහා ළමා-රැකවරණ හා වැඩිහිටි-රැකවරණයට ආධාර කිරීම.
- ඈ. යුධ ගැටුම හේතුවෙන් පාසැල් යාමට බාධා වූ ළමයින් සඳහා සියලුම රජයේ පාසැල්වල අනිවාර්ය විශේෂ අධ්‍යාපන පාඩු පිරිමැසීමේ වැඩසටහන් පැවැත්වීම.
- ඉ. රජය විසින් යුද්ධයෙන් බලපෑමට ලක් වූ සියලුම ළමයින් සඳහා විශේෂ මනෝවිද්‍යාත්මක උපදේශනය සැපයීමට ප්‍රමුඛතාව දීම හා එය තහවුරු කිරීම.
- ඊ. අවශ්‍ය අවස්ථාවල දී, රජය විසින් වැන්දඹුවන්ට සිය දරුවන් හෝ

බාලවයස්කාර යැපෙන්නන් පාසැල් යැවීමේ ආවස්ථික පිරිවැය තුලනය කිරීම සඳහා මූල්‍ය අනුග්‍රහය සැපයීම.

5. ජෝෂණය හා සෞඛ්‍යය

බොහෝ කාන්තා ගෘහ මූලිකයින් තුළ පවතිනායහපත් සෞඛ්‍ය තත්ත්වය, දුප්පත්කම නිසාම සෞඛ්‍ය පහසුකම් ලබා ගැනීමට ඇති බාධාවන්, යුද්ධයෙන් සිදුවූ තුවාල හා අබාධ මෙන්ම මානසික ගැටළු යනාදිය අපට ඔවුන් සමග අපගේ මුළු ධාරිතාව යොදවා ඔවුන් සමග වැඩකිරීමට බාධා පමුණුවයි.

මෙබඳු ගෘහමූලික කාන්තාවන්ගේ දරුවන් බර අඩු අය මෙන්ම මන්ද පෝෂණයෙන් පෙළෙන්නෝද වෙති.

අසනීප වලට බෙහෙත් ගැනීමට යාම අප බොහෝවිට නොකරන්නේ ඒ සඳහා මුලු දවසක්ම ගතවන නිසාත් එමගින් දවසක වැටුප අපට අහිමි වන නිසාත්ය.

අවතැන්වී සිටින බොහෝදෙනෙකුට සෞඛ්‍ය ප්‍රතිලාභ හා සේවාවන් නොලැබෙන්නේ ඔවුන් ලියාපදිංචි වී සිටින්නේ වෙනත් ප්‍රදේශ වල බැවිනි.

අප බොහෝ විට දවසකට තුන්වේලක් කන්නේ නැති අපට ලැබෙන ජීවන දීමනාව

වන රුපියල් 250/- න් අප කරන්නේ දරුවන්ට මස් හෝ මාළු මිලට ගැනීමයි.

වහිසා අපි මෙසේ කියා සිටිමු.

අපට විශේෂවූ යහපත් සෞඛ්‍ය ප්‍රවේශයන් අවශ්‍යයි වැඩිවශයෙන්ම ප්‍රජනක සෞඛ්‍ය සේවාවන් සඳහායි ප්‍රජනක සෞඛ්‍ය සේම, උපත් පාලන ක්‍රම හා ආරක්ෂිත ක්‍රම වේද පිළිපැදීමේ අයිතිය හා එම තොරතුරු දැනගැනීමේ අයිතිය ආරක්ෂා කර දීමද අවශ්‍යය.

අවතැන්වූ අයට ඔවුන් දැනට පදිංචිව සිටින ස්ථානයේදී සෞඛ්‍ය පහසුකම් ලබාගැනීමට ඉඩකඩ ලබ දිය යුතුය.

■ අපගේ යෝජනාවන්: ————— ■

5වැනි වගන්තිය: පෝෂණය හා සෞඛ්‍යය

අ. වැන්දඹුවන්ගේ වෛද්‍යානුකූල තත්ත්වය හෝ දරිද්‍රතාව හේතුවෙන් ඔවුන්ට සෞඛ්‍ය සේවාවන්ට ප්‍රවේශ වීමට ඇති ඕනෑම බාධාවක් නීතිවිරෝධී වේ.

ආ. දරිද්‍රතා රේඛාවෙන් පහළ මට්ටම්වල ජීවත්වන වැන්දඹු රෝගීන්ට ප්‍රතිකාර කිරීමේ දී ඔවුන්ට රෝහලේ ප්‍රමුඛතාව ලබාදීම.

ඇ. වැන්දඹුවන්ට ප්‍රජනන/ උපත්පාලන විකල්ප පිළිබඳව ප්‍රමාණවත් තොරතුරු

ලබා ගැනීමටත් තොරතුරුලත් තෝරා ගැනීම් සිදු කිරීමටත් අයිතියක් ඇත.

ඇ. වැන්දඹුවන්ට ප්‍රජනන සෞඛ්‍ය සේවා, පවුල් සැලසුම් සේවා වෙත ප්‍රවේශවීමට ඇති ඕනෑම බාධාවක නීතිවිරෝධී වේ.

ඉ. වැන්දඹුවන් බලහත්කාරයෙන් සිදු කරන වදබවට පත් කිරීමේ ප්‍රතිකාර හෝ ක්‍රියාවලි නීතිවිරෝධී වන අතර එවැනි ක්‍රියාවක් සිදු කරන ඕනෑම තැනැත්තෙක් බරපතල අපරාධ කාණ්ඩයක් ලෙස දඬුවම් කළ හැකි වරදක් සඳහා වරදකරු වේ.

6. සමාජ හා සංස්කෘතික ගැටලු

විවාහක පුරුෂයා මියගිය හෝ කාසාදය කැඩුණු බොහෝ කාන්තාවන් සමාජ අවමානයට ලක් කිරීමේ ප්‍රවණතාවක් අප සන්ස්කෘතියේ ඇති මේ හේතුවෙන් ඇයව සමාජ හා අගමික සිදුවීම්වලදී කොන් කරනු ලබයි. වෙනකක් තබා අපගේ ඇඳුම් පැළඳුම්ද විවේචනය කරනු ලබන්නේ නිර්දය අයුරිනි. නැවත විවාහ වීමට කැමති අයට එසේ කිරීමට බියෙන් පසුබසින්නේ නැවත විවාහ වුවහොත් දරුවන් වියපත් දෙමාපියන් ළඟ තබා දෙවැනි පුරුෂයා සමඟ ගෙදරින් පිට වන්නට බල කෙරෙන නිසාය,

එහිසාම අපි මෙසේ කියා සිටීමු.

අපටද ගෞරවනවිතව ජීවත් වීමට ඉඩකඩ තිබිය යුතුයි පිරිමින්ට මෙන්ම අනෙකුත් පුරවැසියන්ට මෙන්ම වැන්දඹුවන්ටද සමාජයේ එකාකාර සැලකිල්ලක් තිබිය යුතුයි. ඒ බව තහවුරු කෙරෙන, ඒ අයුරින් සමාජ ආකල්ප වෙනස් කෙරෙන දැනුවත් කිරීමේ වැඩසටහන් අප ජීවත්වන ප්‍රදේශයේ ක්‍රියාත්මක කළ යුතුයි.

නඩත්තු නඩු වලට ඉක්මන් විසඳුම් ලබා දිය යුතුයි.

නඩත්තු නඩුවල වූදිනයිත් වූ පිරිමින් වන්දි මුදල් ගෙවීමට උසාවියට නො එන්නේ නම් ස්ත්‍රීන් වියදම් කර ගෙන එහි මාසිකව යායුතු නැති එනම් එය ලබා නොදෙන බවට පැමිණිලි කිරීමට වියදම් කර ගෙන යායුතු නැත.

■ අපගේ යෝජනාවන්: ————— ■

වෑනි වගන්තිය: සමාජ හා සංස්කෘතික අයිතිවාසිකම්

අ. වැන්දඹුවන්ට සිය වයස හා වෛවාහක තත්ත්වය නොසලකා සියලුම පුරුෂයන් හා කාන්තාවන්ට සමානව අයිතිවාසිකම් භුක්ති විදීමට අයිතිය ඇත.

ආ. වැන්දඹුවන් පවුල තුළ දී හෝ පුද්ගලික ජීවිතයේ දී හෝ ප්‍රජාව තුළ දී හා පොදු

ජීවිතයේ දී වචනයෙන් හෝ ක්‍රියාවෙන් වෙනස් කොට සැලකීමට භාජනය නොකළ යුතුය.

ඇ. වාරික්‍රියක් මත සිදු කරනු ලැබූව ද වැන්දඹුවකගේ එහා මෙහා යාම සම්බන්ධයෙන් වන ඕනෑම සීමා කිරීමක් නීතිවිරෝධී වන අතර වැන්දඹුවකට සීමා පැණවීම සඳහා වගකිව යුතු ඕනෑම තැනැත්තෙක් අපරාධ වරදකට වරදකරු වේ.

ඈ. වැන්දඹුවකට සිය පදිංචිය, ආහාරවේල, ඇඳුම් පැළඳුම් හා ජීවන රටාව තෝරා ගැනීමට අයිතිය ඇත.

ඉ. වැන්දඹුවකට නැවත විවාහවීමට අයිතිය ඇති අතර ඇගේ තෝරා ගැනීම මත කිසියම් තැනැත්තෙක් සමඟ විවාහ වීමට නිදහස තිබේ.

ඊ. වැන්දඹුවකගේ තෝරා ගැනීමක් නොවන තැනැත්තෙක් නැවත විවාහ කර ගැනීම සඳහා ඇයට බලහත්කාරය පෑම නීතිවිරෝධී වන අතර එවැනි බලහත්කාරය පෑම සඳහා වගකිව යුතු ඕනෑම තැනැත්තෙක් අපරාධ වරදකට වරදකරු වේ.

උ. බහුභාර්යා සේවනය හා බහුපුරුෂ සේවනය නීතිවිරෝධී වන අතර රජය විසින් නැවත

විවාහ වී සිටින වැන්දඹුවක් ආරක්ෂා කිරීම පිණිස එවැනි වැරදි කරන තැනැත්තන්ට විරුද්ධව සක්‍රීයව නඩු පැවරීම සහතික කළ යුතුය.

උ. වැන්දඹුවන් සම්බන්ධයෙන් පවතින ඕනෑම ආකාරයක සෘණාත්මක හංවඩුගැසීම් වෙනස් කිරීම සඳහා මහජන අධ්‍යාපනය හා නායකයින්ගේ ආකල්ප වෙනස් කිරීමේ පුහුණු හරහා යෝග්‍ය සියලු පියවර ගත යුතුය.

එ. වාරිත්‍රවාරිත්‍ර, සම්ප්‍රදාය හෝ ආගම උපුටා දැක්වීමේ වැන්දඹුවන් අපයෝජනයට ලක් කිරීම යුක්තිසහගත නොකළ යුතුය.

ඒ. වැන්දඹුවන් අතර ස්වයං-උපකාර හා සවිබලගැන්වීමේ කණ්ඩායම් සංවිධානය කිරීමට අනුග්‍රහය දැක්වීම සඳහා යෝග්‍ය සියලු පියවර ගත යුතුය.

ඔ. අධිකරණවල ඇති දික්කසාද දීමනා/ නඩත්තු නඩු කටයුතු ඉක්මන් විසඳිය යුතු වන අතර කිසියම් අධිකරණයක් මගින් නියම කළ එවැනි දික්කසාද දීමනාවක් හෝ නඩත්තු ගෙවීම අධීක්ෂණය කිරීමට හා පසු විපරම් කටයුතු කිරීමට සමත් අධිකරණයෙන් බැහැරව ක්‍රියාත්මක වන ඵලදායී ක්‍රමයක් රජය විසින් තහවුරු කළ යුතුය.

7. අතුරුදහන් වූ පවුලේ සාමජිකයින් හෝ පුද්ගලයින් අත්අඩංගුවේ තබා ගැනීම

අතුරුදහන් වූ හෝ අත්අඩංගුවේ තබාගෙන ඇති පුද්ගලයින් ගේ ගැටළුවලට බෙහෙවින් අවධානය යොමු කළ යුතු වෙයි.

අපට අපගේ අතුරුදහන් වූ පුද්ගලයින්, පුතුන් හා සහෝදරයින් සොයා ගෙන යෑමේ ශක්තියක් නැත.

මෙම නඩුවල නීතිමය තත්ත්වයන් පිළිබඳව අපට කිසිදු තොරතුරක් නොලැබෙන අතර අපි ඒ පිළිබඳව කිසිම දෙයක් නොදන්නෙමු. එසේම නීති මගින් කටයුතු කිරීමේ හැකියාවක්ද අපට නැත.

විවාහක පුරුෂයාගේ මරණය සිදුවී ඇත්නම් භාර්යාවට ගෙවන්නේ සොච්චම් දීමනාවකි.

එහිසාම අපි මෙසේ කියා සිටිමු.

රජය මගින් අපට අතුරුදහන් වූවන් පිළිබඳ තොරතුරු සොයා දිය යුතුයි.

අත් අඩංගුවේ සිටින අය නඩු අසා ඉක්මණින් නිදහස් කළ යුතුයි.

එම නඩු ඇසීම සඳහා නීතිමය ආධාර මෙන්ම ප්‍රමාණවත් තොරතුරු එම පවුල්වලට ලබා

දීම හා එම නඩුවල ප්‍රගතිය පවුල්වලට දන්වා සිටිය යුතුයි.

අතුරුදහන් වූවන් වෙනුවෙන් මරණ සහතිකය බඳු පිළිගත හැකි රාජ්‍ය ලියවිල්ලකෙම පවුල්වලට ලබා දිය යුතුයි. රාජ්‍ය හා නීතිමය කටයුතුවලදීත්, ඔප්පු පැවරීමේදී හා ළමුන් පාසැල්වල ඇතුළත් කිරීමේදී මෙන්ම වන්දි ලබා ගැනීමේදී වලංගු වන ආකාරයට එම ලියවිල්ල රාජ්‍ය මුද්‍රාව යොදා සකස් කළ යුතු වෙයි.

අතුරුදහන් වූවන් පිළිබඳව සෙවීම වලට පොලිසියට පැමිණිලි කරන්නට යන ගෘහමූලික කාර්යවලට ඒ සඳහා පොලිස් කාර්යවලට පැමිණිලි සටහන් කරගන්නා වෙනම පැමිණිලි මේසයක් තිබිය යුතුයි එමගින් ඇයට පොලිස් නිලධාරීන් හමුවන්නට යනවා යයි කියමින් සමාජයෙන් එල්ලවන චෝදනා වලින් මිදීමටත්, පොලිස් නිලධාරීන් අතින් ලිව්ගික හින්සනයට හෝ වෙනස්කොට සැලකීමිවලට භාජන වන අවස්ථාද වළක්වාලිය හැකිය.

වන්දි ගෙවීමේ වැඩසටහන් වලදී තොරතුරු ලබා ගැනීමට ඉඩ කඩ ලබා දිය යුතුයි කෙසේ හෝ අතුරුදහන්වූ තැනැත්තාගේ ජීවිතයේ වටිනාකම් සොච්චම් දීමනාවකින් හැල්ලු කළ යුතු නැති එපමණක් නොව ජීවත්වන පවුල්වලද ගෞරවයද සොච්චම් දීමනාවකින් ගැරහීමට ලක්වන බව අමතක කළ යුතු නැත.

අතුරුදහන් වූ අයගේ පවුල්වලටද වන්දි මුදල් ලබා දිය යුතුය.

■ අපගේ යෝජනාවන්: ————— ■

7වැනි වගන්තිය: අතුරුදහන් වූ තැනැත්තන් සහ පවුලේ සාමාජිකයින් අත්අඩංගුවේ තබා ගැනීම

අ. අතුරුදහන් වූ තැනැත්තන්ගේ සත්‍ය සංඛ්‍යාව, නම්, තත්ත්වයන් හා ඔවුන් සිටින තැන් රජය විසින් අනිවාර්යෙන්ම හෙළිදරව් කිරීම.

ආ. දේශපාලන රැඳවියන් හා ක්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත යටතේ රඳවා ගෙන සිටින තැනැත්තන් සම්බන්ධයෙන් අධිකරණවල තිබෙන නඩු කටයුතු ඉක්මන් කළ යුතු වන අතර අධිකරණයෙන් නිදහස් කරනු ලබන තැනැත්තන් මුදාහැරීම සහතික කළ යුතුය.

ඇ. රඳවා ගෙන සිටින තැනැත්තන් සඳහා නීති ආධාර ලබාදිය යුතු වන අතර ඔවුන්ගේ නඩු කටයුතුවල ප්‍රගතිය පිළිබඳව ප්‍රමාණවත් තොරතුරු ඔවුන්ගේ පවුලේ සාමාජිකයින් වෙත ලබා දිය යුතුය.

ඈ. ඉඩම් අවසර බලපත්‍ර නිකුත් කිරීම හා අලුත් කිරීම, දේපළ පැවරීම, ළමයින් පාසැල්වලට ඇතුළත් කර ගැනීම හා වන්දි ලබා ගැනීම වැනි සියලුම නිල ගනුදෙනු සම්බන්ධයෙන්

සියලුම රාජ්‍ය හා අධිකරණ ක්‍රියාවලිවලින් මරණ සහතිකය වෙනුවට පිළිගන්නා සහතිකයක් රජය විසින් “අතුරුදහන් වූ තැනැත්තන්” වෙනුවෙන් නිකුත් කිරීම.

- ඉ. අතුරුදහන් වූ තැනැත්තන්ගේ පවුල්වල කාන්තා සාමාජිකයින් හා බාලවයස්කාර ශෝකීන් සිටින අවස්ථාවල දී අතුරුදහන් වූ තැනැත්තන්ට සම්බන්ධයක් ඇති පුද්ගලයින් හෝ ස්ථාන පිළිබඳ විමර්ශනයේ හෝ සෝදිසි කිරීමේ කොටසක් ලෙස කාන්තා පොලිස් නිලධාරීන් බඳවා ගැනීම.
- ඊ. රජය විසින් අතුරුදහන් වූ තැනැත්තන්ගේ පවුල් සඳහා වන්දි පිරිනැමීමේ යෝජනා ක්‍රම සකස් කිරීම.
- උ. රජය විසින් අතුරුදහන් වූ තැනැත්තන්ගේ පවුල් සඳහා ලබා ගත හැකි වන්දි හා ඔවුන්ට එම වන්දි ලබා ගත හැකි ක්‍රියාවලි පිළිබඳ තොරතුරු සැපයීම.
- ඌ. අතුරුදහන් වූ තැනැත්තන්ගේ පවුල් සඳහා ලබා දෙන වන්දිවලින් අහිමි වූ ජීවිතයේ වටිනාකම සහ පවුලට දැරීමට සිදු වූ පාඩුව යන කරුණු දෙකම නිරූපණය විය යුතුය.

අමරා

කාන්තා ගෘහ මූලික කාන්තාවන්ගේ එකතුව